

IZTEIKTAIS VĀRDS IR ORIGINĀLĀ SĒKLA

¹ Paldies tev, brāli Nevil. Vai pārtraukumā būs ūdens kristības? [Brālis Nevils saka: "Uzreiz pēc tam, kad tu beigsi."–Tulk.] Pēc tam, kad es beigšu. Pareizi?

² Labrit, draugi. Es ļoti priecājos, ka esmu šeit! Un šorīt mēs sākam nedaudz agrāk. Un man vienmēr ir žēl, redzot, ka nav pietiekami daudz vietas, lai sasēdinātu cilvēkus. Un es zinu, ka jums ir grūti stāvēt kājās. Bet šorīt es paziņoju, ka šoreiz es gribētu, lai man būtu daudz laika. Un es domāju, ka būtu patiešām jauki, ka tikmēr, kamēr turpināsies kalpošana, ka daži varētu apsēsties, citi piecelties un it kā ļaut viens otram atpūsties. Un, ja gribat iziet ārā un kādu britiņu pastaigāties, atcerieties, tā kā tas būs garš dievkalpojums, tas...tas būs pavisam normāli. Tad mēs varēsim pamainīties. Un tagad viņi ir...

³ Mēs zinām, ka viņi ņemas ar būvniecības plāniem, šeit, lūgšanu namā, plašākai un lielākai baznīcai, kurā būs pietiekami daudz sēdvietu. Un, manuprāt, šeit šajā draudzes namā var apsēsties tikai apmēram divsimt piecdesmit, trīssimt cilvēki. Bet šobrīd šeit droši vien ir par simts vairāk. Tāpēc būs...un es ienācu un redzēju, kā cilvēki braukāja šurpu turpu, nevarēja atrast vietu, kur nolikt mašīnu. Un...un, protams, kad viņi pienāk šeit pie durvīm un ierauga, ka zāles ir piebāztas un pie sienām stāv cilvēki, un tā tālāk, un viscaur uz platformas un it visur, tad viņi...viņi iet prom. Bet mēs gribam, lai ikviens dzird Tā Kunga Vēstījumu, kad mēs cenšamies to atnest.

⁴ Es to gribu uzreiz paziņot, es centīšos runāt līdz divpadsmitiem. Un tad vēlāk...un es beigšu divpadsmitos, un ikvienam būs laiks kaut ko ieēst. Tikmēr, tajā laikā kalpotājs, gans brālis Nevils šeit vadīs kristību kalpošanu, tajā starplaikā. Un...un jūs ļaudis aizskrieniet un kaut ko ieēdiet, un pēc tam mēs atgriezīsimies. Un es centīšos būt pie kanceles tieši pulksten divos, un tad mēs turpināsim šo pēcpusdien.

⁵ Un šonedēļ es daudz esmu lūdzies. Un es...es pat nevarētu to visu izteikt, ja es nebūtu saīsinājis par aptuveni ceturtdaļu, varbūt par trešdaļu to, ko es gribu pateikt cilvēkiem. Un tā, tāpēc mēs pateicamies jums par jūsu labo sadarbību, atbraucot uz sanākumi, un par to, ko jūs esat mums izdarījuši, un par jūsu palīdzību, un par lūgšanām par mums.

⁶ Un pirms kāda britiņa man bija tas gods parunāt ar kādu virieti un sievieti gadus, kuri ir...mēs pazīstam viņus kā brāli un māsu Kidus, kuri visus šos gadus ir bijuši ļoti uzticīgi. Un viņi tikko kā atbrauca. Es pateicu, lai viņi ienāk, es gribēju ar viņiem uz britiņu satikties. Un tas bija liels gods parunāt ar šiem padzīvojušajiem cilvēkiem, kuri sludināja evaņģēliju, kad es vēl biju mazulis. Un godpilnais senais Evaņģēlijs kļūst aizvien labāks, kad mēs tuvojāmies ceļa beigām.

⁷ Un tā, šeit stāv dažas lūgšanu drānas, un pēc britiņa es gribu par tām palūgt. Un tagad uz britiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanas vārdam.

⁸ Mūsu Debesu Tēvs, Tu pateici Savā Vārdā: "Kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus cilvēkus vilkšu pie Sevis." Un tāds ir mūsu dzīves mērķis – paaugstināt mirstošas paaudzes priekšā, ka Jēzus Kristus joprojām ir Dieva Dēls, pasaules Glābējs. Un es esmu tik laimīgs zināt, ka dzīvoju tur, kur ir cilvēki, kas tam tic, un kopā ar tūkstošiem, kuri ir pieņēmuši Viņu kā savu Glābēju.

⁹ Un mēs zinām, ka pēc tam, kad beigsies šī dzīve, tur otrā pusē būs dzīve, kura būs tik godpilna, ka šis smagais darbs un dažas stundas, kuras mēs šeit piedzīvojam, šī krēsla un ēnas šajā dzīvē, šajā pārbaudījumu poligonā, ka šobrīd mēs vienkārši ieejam orbitā, sagaidot starta atskaiti, jo drīz iestāsies laiks, kad piepildīsies Dieva laiks. Tā varenā roka, kas tik ilgi aizturēja to laiku, visbeidzot to atlaidīs, un Viņa Draudze aizies no šīs zemes tur izplatījumā uz to zemi, kur nebūs ne slimību, ne bēdu, ne vecuma gadu, ne nāves. Lūk, kāpēc mēs šodien esam sapulcējušies, Kungs, lai izteiktu savas jūtas pret to visu.

¹⁰ Mēs ļoti priecājamies, ka zinām, ka tā nav tikai cilvēku sanāksšana kopā kaut kā velta dēļ; to ir pierādījusi pati varenākā realitāte, kādu vien šī pasaule ir zinājusi, ka Dieva Dēls, kurš deva apsolījumus, nav miris, bet uz visiem laikiem dzīvo mūsu vidū. Un šorit mēs esam tik priecīgi, Kungs, vairāk par visu, kaut arī mums piederētu pasaule un mēs varētu būt jauni simtiem gadu, izbaudot to, taču tas būtu tikai kāds brīdis, salīdzinājumā ar to laiku, kas ir priekšā tiem, kuri Viņu mil. Tāpēc mēs cenšamies norādīt mūsu brālim un māsai uz to vareno stundu, kura mums tuvojas. Un, kad mēs redzam, kā tas laiks tuvojas, Kungs, mūsu sirdis deg. Mēs gribam sagatavoties.

¹¹ Viens pēc otra mēs kāpjām lejā pa to taku. Mēs tikko kā apglabājām vienu no mūsējiem. Mūsu māsa Bella, viņa aizgāja ātri, kā jau viņa gribēja; ļoti ātri, mums pat neizdevās līdz viņai nokļūt, lai kopā ar viņu palūgtu. Taču viņa gribēja aiziet šādi; cik patīkami ir redzēt, ka Tu sarūpē visu, ko mēs vēlamies savās sirdīs. Tu neatstāsi nevienu no viņiem. Tu to apsolīji.

¹² Tagad mēs lūdzam, lai šodien Tu ļauj mūsu sirdīm saprast Tevi, tiem, kuri Tevi nesaprot. Atved grēciniekus pie grēku nožēlas, atved slimniekus pie Dieva dziedināšanas iepazīšanas. Ak, Dievs, svēti Tavus svētos un sasaisti viņu sirdis kopā. Un, kad šie ieraksti dosies uz pilsētām un draudzēm, pa visām tautām, pa visu pasauli, lai brāļi kalpotāji, kuri, iespējams, reiz saprata nepareizi, tagad saprot, lai Tava Draudze varētu būt gatava.

¹³ Un tagad, ak, Kungs, kurš atdalīja mani no manas mātes, kurš baroja mani visas manas dzīves dienas un caur Savu žēlastību ir atvedis mani līdz šim laikam, es jūtu, ka tā bija Tava griba, lai es izskaidroju cilvēkiem, kāpēc es tā rīkojos un izdarīju tā, kā es izdarīju; lai tas ir tādā veidā, Kungs, lai cilvēkiem izveidotos labāka saprašana par Tavu kalpu neparastumu.

¹² Dāvā to visu, Tēvs. Un šis Rakstu vietas un tekstus, un vārdus, kuri ir šeit pierakstīti šīs nedēļas laikā, lūdzoties un studējot, lai tie iekrit labā zemē it visur, kur tos dzirdēs, tādā zemē, kas spēs tos uzņemt un barot. Un tad visa slava tiks atdota Tev, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

¹⁴ Tiem cilvēkiem, kuri ir ārpusē automašīnās, kuri nevar tikt iekšā, es tagad šeit pievienoju vienu ierīci. Un ieslēdziet savus radio uz 1150-1150, un jūs dzirdēsiet Vēstījumu turpat jūsu mašīnas radio. (Nu, vai šis ir tas savienojums? Vai tas ir ieslēgts priekš lentām?)

¹⁵ Un tā, visiem maniem draugiem gan šeit, gan, lai kur arī šīs lentes aizceļotu, es jūtu, ka es esmu cilvēkiem parādā izskaidrot daudzas lietas, kuras es esmu sacījis un darījis. Tik bieži cilvēki ir nākuši man klāt un sacījuši: "Mūsu gans saka... Kāpēc tu dari *to*, brāli Branham? Kāpēc tu pateici *to*? Un kāpēc tu dari tieši *šādi*?" Lūk, no visas savas sirds, visu, ko es esmu darījis, es esmu to darījis ar vislabākajiem man zināmajiem nodomiem. Un visu, ko es esmu sacījis, es esmu sacījis to no visas sirds. Un esmu to darījis ar kādu mērķi. Un šorit es pacentīšos ar Dieva palīdzību šo mērķi izskaidrot no Bībeles, un kāpēc es esmu tā rīkojies.

¹⁶ Un tagad šeit, iespējams, tādā skaitliskā grupā, šeit droši vien sēž daudzi kalpotāji. Un daudzi to izdzirdēs. Un es vēlētos, lai mums būtu pietiekami laika, lai es...lai ieliktu visu, par ko es esmu domājis, Rakstos, parādītu Rakstus...tas ir, parādītu tos cilvēkiem. Taču, maniem brāļiem, kaut arī jūs varbūt man nepiekritīsiet (es tagad runāju gan šejieni, gan arī lentēm), iespējams, jūs man daudz kur nepiekritīsiet tās manas pozīcijas dēļ, kuru es uzskatu par pareizu. Un jums ir tiesības man nepiekrit, jo varbūt jūs to saprotat citādāk. Taču es ceru, ka šorit es ar Dieva palīdzību, ka es varēšu jums parādīt to iemeslu, kāpēc es esmu ieņēmis šādu pozīciju. Un es...es nekad neesmu...

¹⁷ Es bieži esmu bāris draudzes, konfesijas, sieviešu ģērbšanos, viriešu uzvešanos. Manuprāt, es to viscaur esmu apstiprinājis ar Rakstiem. Un it nevienu reizi, Dievs zina manu sirdi, man nekad ne pret vienu nav bijis naidīguma. Nebija nozīmes, ja viņi man nepiekrita, kā austrumi ar rietumiem, es tik un tā viņus milēju. Un kamēr vien manī būs Dieva Gars, es vienmēr milēšu Viņa Draudzi, Viņa ļaudis. Nav nozīmes, ko viņi dara vai kā viņi pret mani

izturas, tas nekādi to neietekmē. Es tik un tā viņus mīlu.

¹⁸ Es atceros, ka reiz bija vīrs vārdā Mozus. Tie cilvēki pastāvīgi (kā mēs to teiktu dienviņos) kaitināja viņu, vienkārši visu laiku viņu bakstīja, visu ko tādu, ar kurnēšanu jeb ar žēlošanos, un tā tālāk. Taču Mozus, kad lieta nonāca līdz kritiskajam brīdim, kad Dievs pateica: "Atdalies no viņiem, jo Es paņēmu tevi un uztaisīšu jaunu tautu," Mozus metās ceļā Dieva dusmībai. Sacīja: "Paņem mani, bet ne ļaudis," kurus viņš bija nosaucis par dumpiniekiem, kas sacēlās pret Dievu un pret viņu. Tomēr viņš tos tik ļoti mīlēja, ka sacīja: "Paņem mani, bet viņus izglāb." Tas bija Kristus Mozū.

¹⁹ Un, ja cilvēks, vienalga, cik ļoti kāds cits viņam nepiekrīt, ja viņš nejūtas šādi, tad, manuprāt, tur trūkst Kristus, ja no viņa sirds (nevis no viņa lūpām, bet no sirds) viņam nav šādas jūtas pret cilvēci.

²⁰ Reiz es biju ļoti pārsteigts (šoreiz ne tikai humora izjūtai). Taču tur Čikāgā bija sanāksme, un tur sēdēja melnādainis brālis, un viņš visu laiku sacīja: "Es gribu satikt doktoru Branhamu." Viņam bija milzīga cepure un milzīgs krusts astoņu vai desmit collu garš un plats uz krūtīm, un drēbes, apģērbs ļoti neparasti, ar jocīgiem zvaniņiem un krellēm, un tā tālāk. Es pateicu brālim Baksteram, kurš bija mans palīgs, pateicu viņam: "Atved viņu uz istabu. Es...es ar viņu satikšos."

²¹ Un viņš apsēdās pie manis un sacīja: "Vai man jūs godāt kā 'tēvu' vai kā 'cienījamo', vai kā 'vecāju'? Vai arī kā jūs gribētu, lai es jūs godāju?"

²² Es sacīju: "Ja jūs mani milat, tad sauciet mani par 'brāli'." Un viņš tā arī darīja.

²³ Un viņš nosauca man savu titulu, kurš, ak, man vajadzētu vairākas rindiņas, lai uzrakstītu to uz papīra, tie draudzes nosaukuma tituli un viņa tituls draudzē. Taču viņš pateica vienu lietu, kuru es vienmēr atceros. Viņš sacīja: "Lūk, kas mani interesē, brāli Branham. Man..." Viņš man pateica, kas viņu interesēja viņa draudzē un visā pārējā. Viņš sacīja: "Mani interesē viena rase," viņš sacīja, "tā ir cilvēku rase."

Es sacīju: "Šajā jautājumā es jums paspiedišu roku."

²⁴ Cilvēku rase, ikviens, ikviena mācība, ikviena krāsa un ikviens cilvēks, par kuru ir nomiris Kristus, lūk, kas mani interesē šajā rītā. Un es vienmēr esmu centies, lai es būtu tajā ieinteresēts...ieinteresēts.

²⁵ Tagad es gribu izlasīt. Un...un pēc tam vienkārši... Es netiecos sludināt, jo tas ilgs vismaz (tas, kas man šeit ir sakāms), man būs tam vajadzīgas četras vai piecas stundas. Tāpēc tagad pēc aptuveni divām stundām mēs beigsim un aiziesim papusdienot, pēc tam atgriezīsimies apmēram pulksten divos. Esiet šeit pirms diviem, jo es gribu sākt tieši divos. Esiet šeit apmēram vienos trīsdesmit, ja varēsiet. Tad mēs šovakar pabeigsim laikā.

²⁶ Man vēl šovakar ir jādodas uz Tiftonu Džordžijā, kur man rītvakar ir jānotur kalpošana vidusskolas auditorijā, vienkārši sludināšanas kalpošana. Un pēc tam no turienes, es nezinu, lai kur Viņš arī no turienes nevestu. Ir daudzas vietas, brālis Arganbraits un pārējie pazvanīja no ārvalstīm, lai sāktu tur tagad uzreiz, it visur rietumos, tur Kanādā, pa visu pasauli. Taču es...jūs zināsiet...domāju...

²⁷ Es domāju, ka jūs labāk zināsiet pēc tam, kad es būšu beidzis. Ja vien Dievs palīdzēs man nodot to jums tā, kā tas tika iedots man, tad pēc kalpošanas, es ceru, jūs sapratisiet. Un pēc tam, ja būs kaut kādi jautājumi, kurus jūs nesaprotat, es lūdzu jūs paņemt savas Bībeles. Un...un vēl tie, kuriem ir magnetafons, var paņemt ierakstus un noklausīties pie sevis mājās, un apsēsties ar atvērtām sirdīm, vienkārši ar atvērtām sirdīm. Vienkārši visu sagatavojiet, pasakiet: "Kungs, es tagad esmu atpūties. Es klausīšos." Un tad, kad jūs kaut ko uztverat, izslēdziet magnetafonu un ejiet un sameklējiet Rakstus.

²⁸ Un Bibelē ir teikts, Jēzus sacīja: “Tie ir Tie, kas liecina par Mani.” Saprotat? Un paskatieties caur Rakstiem un pārbaudiet, vai tas ir pareizi. Tagad es gribu atvērt...

²⁹ [Kāds runā ar brāli Branhamu–Tulk.] Piedodiet? Lūk, šeit. Viņš parādīja man, ka jālieto citi mikrofonu. Šorīt to šeit ir tik daudz, es pat nezinu, ar kuru sākt.

³⁰ Un tā, pievērsisimies Rakstiem. Es sākšu ar 1. Mozus grāmatu un šovakar beigšu Atklāsmes grāmatā. Es ticu Vārdam. Pirmā Mozus, sākot ar 1. nodaļu, es gribu izlasīt Vārda fragmentu. Un tagad, ja kāds gribētu...kāds paņemtu...paņemiet jūsu zīmuļus un papīru, un pārējo, jo man ir daudzas Rakstu vietas. Es gribu visu laiku lasīt no šiem Rakstiem.

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.

Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem.

Un Dievs sacīja: "Lai top gaisma." Un gaisma tapa.

Un Dievs redzēja gaismu labu esam, un Dievs šķīra gaismu no tumsas.

Un Dievs nosauca gaismu: diena, – un tumsu nosauca: nakts. Un tapa vakars un tapa rīts – viena diena.

Tad Dievs sacīja: "Lai top velve ūdeņu vidū, kas lai šķir ūdeņus no...no ūdeņiem."

Un Dievs radīja velvi un šķīra ūdeņus, kas zem velves, no ūdeņiem virs velves. Un tā tapa.

Un Dievs nosauca velvi: debesis. Un tapa vakars un tapa rīts – otra diena.

...Dievs sacīja: "Lai saplūst vienkopus ūdeņi, kas zem debesīm, ka sausums taptu redzams." Un tā tapa.

Un Dievs nosauca sausumu: zeme, bet ūdeņu krājumu nosauca....nosauca: jūras. Un Dievs redzēja to labu esam.

Tad Dievs sacīja: "Lai zeme izdod zāli un augus, kas sēklu nes, un augļu kokus, kas augļus nes, pēc sava veida, kam sēkla sevī, virs zemes." Un tā tapa.

Un zeme izdeva zāli un augus, kas savu sēklu nes, pēc sava veida, un kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevī, pēc sava veida. Un Dievs redzēja to labu esam.

Un tapa vakars un tapa rīts – trešā diena.

³¹ Un tā, šorīt es gribu sākt, izmantojot savai tēmai, lūk, šo: *Izteiktais Vārds ir Oriģinālā Sēkla*. Un tā, lūk, uz ko es gribu balstīt šo tēmu. *Izteiktais Vārds ir Oriģinālā Sēkla*. Un tā, ja jūs paskatīsieties, Dievs sacīja: “Lai tas dod pēc...pēc sava veida.” Lai kas tas arī nebūtu, tam ir jārada pēc sava veida.

³² Un tā, šis Dieva Vārds ir Mūžīgs. Dievs, būdams bezgalīgs, nevar pateikt kaut ko vienu, bet pēc tam vēlāk to izmainīt par kaut ko citu, pieņemot kādu labāku lēmumu. Tāpēc ka katrs Dieva lēmums ir pilnīgs. Viņš tā nevar. Kad Viņa Vārds reiz ir izteikts, Tas vairs nevar nomirt. Tas turpina un turpina dzīvot un nekad nevar nomirt, jo Tas ir Dievs. Viņa Vārds nevar nomirt, tāpat kā Viņš pats nevar nomirt. Tieši tāpēc mēs lasām pirmajā Jāņā...tas ir svētā Jāņa 1. nodaļā, ka:

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa par miesu.”

Tas pats Vārds, kas bija pateikts iesākumā ar Viņa Mūžīgo mērķi, atnāca un tapa par miesu, un mājāja mūsu vidū. Dieva Vārds!

³³ Pirms dažiem gadiem es dzirdēju, kā viena sieviete... (Lūk, varbūt tā nav taisnība) ...kura ar savu mēli pieskārās rādiem, kad viņa to maisīja, lai uzziestu uz spidometru un pulksteņu rādītājiem; tas nogalināja to sievieti. Un pēc daudziem gadiem, it kā saglabājot viņas galvaskausu sekcijai, sacīja, ka varēja paņemt mērierīces, kādas nu viņi tur lieto, un pielikt pie tā galvaskausa kaula, un bija dzirdams troksnis, ka rādijs joprojām turpina reaģēt viņas galvaskausā, kad viņa jau daudzus gadus bija mirusi. Rādijs visu laiku turpinās.

Dieva Vārds turpinās visu laiku.

³⁴ Man pastāstīja, ka, ja mēs varētu paņemt tādu ierīci, kura spētu to uztvert, ka cilvēka balss, mana balss, ar kuru es šodien runāju, pat pēc desmit tūkstošiem gadu to vēl būtu iespējams uztvert gaisā. Tāpat kā iemest diķa vidū ziedlapiņu. Un mazmazitiņie vilniši, kad tie vairs nav saredzami ar acīm, turpina virzīties, līdz tie atsitas pret krastu. Un mūsu balss gaisa vilnis turpina ceļot apkārt un apkārt pasaulei. Tādējādi tad mūsu balss, tas, ko mēs sakām, būs mūsu tiesa. Mūsu liecība celsies pret mums. Mūsu pašu balsis skanēs mūsu ausīs uz Dieva Tiesas Sola, jo Viņa ierīce uztver ikvienu runāto balsi, ikvienu nomurmināto vārdu.

³⁵ Un, lūk, ir tikai viens veids, kā apturēt to nepareizo balsi: nožēlot. Tikai Dievs var to apturēt. Ja tā neapstāsies, tad tā turpināsies un satiksies ar tevi Mūžībā. Tāpēc Dievs, būdams pilnīgs un Viņa Balss mūžīga, Viņa Paša Balsij būs tā jāsasniedz. Tāpēc Viņam ir jābūt pilnīgam ikvienā lēmumā, tāpēc ka tad, kad Viņš reiz kaut ko pasaka, Tam ir jānoiet viss ceļš un jāatgriežas atpakaļ tiesā.

³⁶ Lūk, ja jūs būsiet patiešām saprotoši vai pacentīsieties tādi būt, jūs ieraudzīsiet, kāpēc es vienmēr esmu tā stāvējis par Dieva Vārdu, kā es stāvēju; tāpēc ka visam pārējam ir jāiznīkst. Dievs ir Mūžīgs, un Viņa Vārds ir Mūžīgs. Un tā, kad jūs pētīsiet... Un es centīšos runāt tik lēni, cik vien varēšu, lai jūs saprastu vārdus, un es to daru arī priekš lentēm. Tātad, jums ir jāzina, ka šī Bibeles ir Dieva Vārds.

³⁷ Un tā, mēs zinām, ka mēs tuvojamiem Tiesai, ka Dieva Balss kaut kur ar mums satiksies, jo To ir dots dzirdēt ikvienam mirstīgajam. Kalpotāji ir atbildīgi, lai To nogādātu. Un, ja šai Dieva Balsij ir jāaizsniedz katrs cilvēks, tad mums...jums Tā ir jādzird vai nu šeit, vai arī uz Tiesas sola.

³⁸ Tādējādi, ja jau Dieva Balss ir draudzei, tad jums ir jāklausa šīs draudzes balss, kā mums saka mūsu katoļi. Bet, kad viņi paši savā vidū ir tā sapinušies savu mācību atšķirībās (Romas, grieķu un dažādi veidi), tad nav pat vietas ticībai. Jo kura tad ir tā Draudze? Vai taisnība ir Romas draudzei, vai arī taisnība ir grieķu draudzei, vai arī taisnība ir kādai no citām draudzēm? Vai taisnība ir luterāņiem, baptistiem, metodistiem, prezbitēriem? Vai arī kuram tad ir taisnība, kad viņos ir tik daudz atšķirību? Viens no otra ir tik tālu kā austrumi no rietumiem.

³⁹ Taču, manuprāt, Tiesnesis ir Dieva Balss. Tāpēc Dieva balsij, ja jau Tā ir tik pilnīga, Tai ir jānāk no kāda pilnīga avota.

⁴⁰ Bet, ja cilvēki to novirza uz vienu pusi un uz otru pusi ar viņu konfesiju atšķirībām, tad nav...nav iespējams droši balstīt ticību tajā, ko viņi saka. Es ceru, ka tas ir skaidrs. Saprotat? Tāpēc ka, ja viens saka, ka tas ir *šādi*, cits saka: "Tev ir jāpievienojas *šai* draudzei. Tikai *šai* draudzei ir glābšana." Tā ir katoliskā versija. Atnāk luterānis un saka, ka viņi ir tas istais ceļš. Lūk, atnāk metodists ar kaut ko citu, baptists ar kaut ko citu, pentakosts ar kaut ko citu. Un šķiet, ka tur ir tik daudz jucekļa.

⁴¹ Vēl, kad tu aiznes šo rakstīto Vārdu mūsu brāļiem, daudzi no viņiem saka: "Nu, tas laiks vēl nav pienācis." Cits saka: "Tā ir tikai vēsture." Cits saka: "Tā ir dzejoļu grāmata." Cits saka: "Draudzei ir tiesības to izmainīt." Tādā gadījumā, uz kā tad mēs stāvam? Uz kā tad balstās ticība?

⁴² Kad Dievs, būdams Mūžīgs... Es ticu, ka, ja mums ir jātiek tiesātiem (un tā tas ir bijis vienmēr), ja mēs ar kaut ko tiksim tiesāti, tad tas būs ar Dieva Vārdu, kurš ir devis rīkojumu.

⁴³ Tādējādi, ja mums būs jātiek tiesātiem ar Vārdu, tad Dievs būtu netaisnīgs Dievs, uztaisidams uz zemes tādu jucekli, un nabaga cilvēciskais prāts ir tik apmulsis, ka nezina, ko darīt. Un viens pievienosies *tam* un pēc tam pievienosies *šitam*. Nabaga puisis cenšas izdomāt, viņš cenšas atrast pareizo vietu, viņš paklausīsies šo konfesiju, pēc tam paklausīsies citu konfesiju. Un *ši* šķitis labāka par *to*; viņš tur aizies. Bet pēc tam uzreiz atgriežas atpakaļ pie pirmās. Viņš vienkārši nezina, ko darīt.

⁴⁴ Taču, ja Dievs kaut kā tiesās šo pasauli, tad tas būs ar Viņa Vārdu. Es tam ticu.

⁴⁵ Un tā, mani brāļi. Tagad, kad es to saku, es runāju ne tikai šai grupīnai šeit šajā rītā, taču es runāju, lai kur arī netiktu aizsūtītas šīs lentas, pa visu pasauli. Es...es vēlētos, lai jūs mani nedaudz pieciešat un aizdomājieties par to, ka ir jābūt kādai vietai, kur tā Tiesa notiks.

⁴⁶ Vēl, daži no viņiem saka: "Tas ir Karaļa Jēkaba Bībeles tulkojums," vai kāda cita versija. Bet tagad viņi veido standarta versiju vai kaut ko tādu.

⁴⁷ Es ticu, ja jau Dievs ir suverēns Dievs (kāds Viņš ir), Mūžīgais, tad Viņš noteikti seko tam līdzī. Tas ir Viņa darbs. Ja es vēlos doties uz Debesīm uz Viņa vietu, tad tas ir Viņa darbs sagādāt man to, kur es zināšu, ko man darīt, kaut ko, uz kā tu vari uzlikt savu roku un pateikt: "Tas ir Tas." Vai jūs tam piekrītat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ir jābūt... Tas ir Viņa darbs.

⁴⁸ Viņš būtu netaisns... Ja es pateiktu: "Kungs, es biju luterānis," bet cits pateiktu: "Nu, es...es biju katolis." Nu, tur jūs abi esat, viens pret otru protestējot. Un tā, ko tad nabaga cilvēkam darīt? Nu, ja nu taisnība ir katoļu baznīcai? Tad visi luterāņi ir pagalam. Nu, ja taisnība ir luterāņiem, tad visi katoļi ir pagalam.

⁴⁹ Redziet, jums ir jābūt kaut kam, uz kā var balstīties ticība. Un man... Es nezinu, kāds ir jūsu uzskats. Taču priekš manis Bībele ir nekļūdīgs Dieva Vārds. Un es ticu, ka Dievs ir bijis nomodā par Savu Vārdu un ka pat katra pieturzīme ir savā vietā.

⁵⁰ Mana meita, kura ir tur, Rebeka, sacīja: "Tēti, mēs skolā pierādījām, ka...ka šī pasaule ir miljoniem un miljoniem gadus veca. Vai tad tas nav pretrunā Bībelei?"

"Nē, it nemaz," es sacīju, "tas nav pretrunā."

⁵¹ "Nu," sacīja, "ja dažāda akmeņu un veidojumu, un stalaktītu, stalagmītu un tā tālāk, izpēte pierāda, ka tie pil miljoniem gadu, bet Dievs pateica, ka Viņš uztaisīja debesis un zemi divdesmit četru stundu laikā, vai tad tas nepierāda pretējo...neapgāž Bībeli?"

Es sacīju: "Nē."

⁵² Ja pievērsīsiet uzmanību, tad Dievs, stāstot Mozum par Bībeli, Viņš sacīja: "Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi." Laika periods! Cik daudz laika tam bija vajadzīgs, nav mūsu darišana. Pēc tam Viņš turpināja, savā laikā iedēstot zemē sēklas. Taču "iesākumā" (varbūt pagāja simtiem miljoniem, trīljoņiem gadu, miljums daudz laika) taču "Dievs radīja debesis un zemi." Laika periods! Tas visu izskaidro. Tāds bija pirmais solis. Saprotat? Viņš nepieļauj nevienu kļūdu.

⁵³ Pāvils, tas varenais skolotājs, sacīja, pateica Timotejam: "Izpēti, lai pierādītu sevi, pareizi mācot Dieva Vārdu." Pētīt to ar atvērtu sirdi. Un tieši to es cenšos darīt.

⁵⁴ Un tā, ar šādu manu ticību Vārdam, kad es nevaru pieņemt kādu patvaļīgu skaidrojumu, jo Bībelē ir pateikts, ka Bībele nav patvaļīgi skaidrojama. Lūk, Gars to tikko kā atklāja. Es zināju to Rakstu vietu, taču šobrīd es nezinu, kur tieši Rakstos tas atrodas. Taču jūs, kuri to pierakstāt, to sameklēsiet. Es domāju, ka tas ir Pētera vēstulē, ka "Bībele nav patvaļīgi

skaidrojama."Tādējādi, ja to ir pateicis iedvesmots rakstītājs un ja Tas nav pareizi, tad cik daudz vairāk pārējās Tās daļas ir nepareizas? Vai nu tas viss ir pareizi, vai arī tas ir nepareizi. Neko citu jūs ar To neizdarīsit.

⁵⁵ Tāpēc jūs... "Nu, attiecībā uz draudzi..." jūs sacīsit, "nu, bet draudze!" Nē. Ja jūs ejat uz draudzi, tad kurai draudzei ir taisnība? Kurai draudzei ir taisnība? Saprotat?

⁵⁶ Jums atkal ir jāatgriežas pie kaut kā, uz kā ir jābalstās ticībai. Un man tas ir Dieva Vārds, ticot, ka šī Bībele ir Dieva programma cilvēkiem. Vienmēr ir bijusi!

⁵⁷ Jēzus sacīja, ka Rakstiem ir jāpiepildās. Tas ir, ja viss, kas ir pateikts Rakstos (tagad paturiet to prātā, jo jūs, kuri tagad klausāties šo lenti, šo ierakstu beigās jūs sapratisiet, ka es atkal pie tā atgriezišos), ka visam, kas ir Rakstos, ir jāpiepildās. Tagad es... lai tas uz brītiņu uzsūcas, klase. Saprotat? Visam, kas ir pateikts Rakstos, ir jāpiepildās. Tātad, ja Dievs kaut ko ir pateicis, te nu tas ir, tam ir jāpiepildās.

⁵⁸ Vai arī, ja tas tā nav, tas nav Dieva Vārds. Tātad, ja tas nav Dieva Vārds, ko tad darīt mums? Sadabūsim kaut ko, kas izskatās pēc Dieva, vai arī jebko, ko nu mēs gribam; kā ir teikts Bībelē: "Ēdisim, dzersim un precēsimies, jo rit mēs mirsim." Saprotat? Lūk, ja tas nav Dieva Vārds, tad mēs visi esam pagalam.

⁵⁹ Bet, ja tas ir Dieva Vārds, tad Dievam tas ir absolūts goda jautājums. Dievam, Kurš ir visa goda pamats, Kurš ir visa goda sākums, Kurš ir visa goda avots, Kurš ir visas Patiesības avots, Viņam ir jāstāv par to, ko Viņš pateica.

⁶⁰ Un, ja tas nav Dieva Vārds, tad kas ir Dievs, kur ir Dievs, jeb, vai tāds Dievs vispār ir?

⁶¹ "O-o," tu sacīsi, "brāli Branham, es to sajūtu." O-o, pagāns tev pateiks tieši to pašu par savu elku. Ceļošana tev kaut ko dod, kad tu pats to redzi. "Nu, es... es ticu, jo es paskatījos un to ieraudzīju." Jā. "Es ticu, ja es... Es ticu, jo es, lūk, *šādi* izmainījos, tāpēc ka..." Es arī tā ticu, taču atcerieties, tāpat tic arī pagāni.

⁶² Nu, Āfrikas tikumība parādītu... Dažas no tām ciltīm liktu šejienes amerikāņiem, kuri sauc sevi par kristiešiem, par sevi kaunēties, tikumība un tīrība to cilvēku vidū, kuri pielūdz elkus. Tāpēc: "Varbūt tas ir Dievs?" Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

⁶³ Saprotiet, kad skatāties tam visam tieši virsū, ir ļoti liels aplis, kurš ir jāaptver, tāpēc ir vajadzīgs kaut kas, kur atgriezties, un kam uzlikt savas rokas.

⁶⁴ Un tā, paņemsim luterāņu apgalvojumus; tie ir kļūdaini. Paņemsim katoļu apgalvojumus; tie ir kļūdaini. Paņemsim baptistu, pentakostu apgalvojumus; tie ir kļūdaini. Tāpēc tiem nekādi nevar uzticēties.

⁶⁵ Taču pilnīgi visu, kas ir rakstīts šajā Bībelē, Dievs caur kādu ir pierādījis, ka tā ir Patiesība. Saprotat? Tā ir Patiesība. Es bieži esmu teicis, ka mana ticība varbūt neuzkāps tik augstu, kā uzkāpa Ēnohs, taču es pavisam noteikti nestāvēšu ceļā nevienam, kas tur varētu uzkāpt. Liela ticība.

⁶⁶ Un tā, ieliekot šo pamatu, lūk, kāpēc es ticu Bībelei. Un tieši no turienes es ņemu savu tēmu.

⁶⁷ Lūk, nākamā lieta, ko es gribu pateikt, ir tas, ka es neticu, ka Bībelē ir pretrunas. Es it visur pasaulē esmu metis izaicinājumu, lai jebkurš, kurš ko tādu apgalvo, lai viņš atnāk un man to pierāda. Saprotat? Atnāc, pierādiet to. Bībelē nav pretrunu. Tieši tu esi pretrunā Bībelei. Dievs nevar būt pretrunā pats Sev. Ja Viņš tāds ir, tad Viņš nav Dievs. Un, ja šis Vārds ir Dievs, tad... un tajā ir pretrunas, tad jums sanāk, ka Dievs ir pretrunā pats Sev. Tādā gadījumā, kur tad ir jūsu Dievs? Kļūst jau nedaudz neskaidri, vai ne? Sarežģīti. Ja Dievs ir pretrunā Sev, Viņš nav nekas vairāk par mani vai par jums, ja Viņš ir pretrunā Sev. Tur ir Vārds, taču Tas ir apslēpts no

gudro un prātīgo acīm.

⁶⁸ Tieši tāpēc daži saka, ka “Mateja 28:19 ir teikts 'ejiet un iemāciet visas tautas, kristot viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā.' Apustuļu darbos 2:38 ir teikts: 'Nožēlojiet grēkus un tieciet kristīti Jēzus Vārdā.' Tā ir pretruna.”

⁶⁹ Tā nav pretruna! Ikvienam, kas tiek kristīts, ir jātiek kristītam Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā. Bet, ja tu neesi kristīts, izmantojot “Jēzus Kristus”Vārdu, tad tu neesi kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā. Tu esi kristīts kaut kādos titulos, kas attiecas uz to Vārdu. Ja tā ir...ja tā nav pareiza atklāsmē, tad Bībele būtu kļūdaina, kad tas tā bija izteikts un ikviens kristīja Jēzus Kristus Vārdā. Taču, ja Bībelē kristīja...ikviens no apustuļiem viscaur tajā periodā kristīja Jēzus Kristus Vārdā pēc tam, kad Jēzus deva viņiem uzdevumu kristīt viņus “Tēva, Dēla un Svētā Gara”Vārdā, tad Bībele ir pilnīgā pretrunā pati Sev. Taču, ja tajā iedziļināties, tad tā tas nav. Viņi izdarīja tieši to, ko Viņš pateica. Nevis titulos, bet Vārdā! Tāpēc tur nav pretrunas.

⁷⁰ Es varētu vēl daudz ko šeit pateikt pat no tā, kas man šeit ir pierakstīts, kad cilvēki saka, ka tur ir pretruna. Divdesmit piecus gadus, nu jau gandrīz trīsdesmit, es esmu prasījis, lai kāds man to parāda. Tur nekā tāda nav. It nemaz.

⁷¹ Tur ir Patiesība, visa Patiesība un nekas cits, izņemot Patiesību. Un mūsu ticība balstās tieši tur, tieši uz to, ko ir pateicis Dievs. Nevajag...necenties To izskaidrot; vienkārši runā to tā, kā runā Viņa. Nepieliec nekādus personīgus skaidrojumus, un es ticu, ka nekā cita nav.

⁷² Lūk, es ceru, ka, ja tas ievainos, tad tas nav ar nodomu. Es mēģinu pateikt, kāpēc es ticu tam, kam es ticu, un kāpēc es esmu rikojies tā, kā es rikojos, par to, ko es esmu izdarījis. Es cenšos parādīt sevi pasaulei, ka es to esmu izdarījis, tāpēc ka tāda ir mana pārlicība.

⁷³ Es ticu, ka ikviens vārds, kas ir pievienots šai Bībelei, lai kurš arī nebūtu pie tā vainīgs, viņa daļa tiks aizvākta no Dzīvības Grāmatas. Atklāsmes grāmata 21. “Ikviens, kurš pieliks pie Tās vai atņems no Tās.” Es neticu, ka jebkura ticības mācība, jebkura dogma, jebkas cits, bet tikai burtiskais Dieva Vārds ir Dieva plāns. Viss pārējais ir grēcīgs, un tas tiks tiesāts un būs Mūžīgi pazudis; jebkurš cilvēks, jebkura mācība, jebkura konfesija vai vēl kāds, kurš pieliks vai atņems kaut vienu šī Vārda pieturzīmi.

⁷⁴ Dievs nav vakardienas dievs, kurš uzrakstīja kaut kādu grāmatu un nodeva to cilvēku bariņa rokās, un...un ļāva, lai tas tiktu saputrots un tā tālāk, bet pēc tam tiesās ar šo grāmatu pasauli!

⁷⁵ Taču Dievs, kurš To uzrakstīja, ir dzīvs, Viņš dzīvo Tajā un apstiprina Savu Vārdu. (Lūk, kad studēsiet lentes, es gribu, lai tur jūs to ļoti uzmanīgi izpētāt, šo piezīmi. Labi?)

Un tā, es sāku 1. Mozus grāmatā.

⁷⁶ Tagad es esmu pārgājis uz Atklāsmes grāmatu, to savienodams, ka tas ir Dieva Vārds. Atklāsmes grāmata saka, “ka ikviens, kurš atņem no Tā vai pieliek Tam, tāpat arī viņa daļa tiks atņemta no Dzīvības Grāmatas” Pēc kāda britiņa es paņēmu Rakstus, to nocītēšu. Atklāsmes grāmata, pēdējā nodaļa.

⁷⁷ Tieši 1. nodaļa, ko mums tā parāda? Kas ir Vārds? Lūk, Tas ir Mūžīgs. Tajā nedrīkst iejaukties, pielikt vai atņemt no Tā. Saprotat? Tajā nedrīkst iejaukties. Dievs to uzrauga. Tam neko nevajag pielikt. Neko nevar no Tā atņemt, jo Tas ir Mūžīgs. Saprotat?

⁷⁸ Un tā, lai tagad to pamatotu, lai parādītu jums to, ko es cenšos pateikt, tas atrodas starp šīm (1. Mozus un Atklāsmes grāmatu), Tas nesajauksies ne ar ko citu. Un tā, lūk, kur mēs nebūsim vienisprātis, no šī brīža līdz pieciem pēcpusdienā. Saprotat? Lūk, kur mēs nebūsim vienisprātis. Kurš no jums piekritis, ka Šī ir Dieva Tiesas Grāmata, ka mēs tiksim tiesāti saskaņā ar Dieva Vārdu? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] “Pie Tā netiks pielikts vai atņemts.” Tad

kāpēc tā ir izdarijuši? Tagad mēs ķeramies tam klāt. Kāpēc to ir izdarijuši tik rupjā veidā? Lūk, mēs atradīsim to starp 1. Mozus grāmatu un Atklāsmes grāmatu, tieši mūsu laikā, citos laikos.

⁷⁹ Tagad atļaujiet man to pamatīgi izskaidrot, lentām. Lūk, pēc tam, kad es esmu pateicis jums, kāpēc es ticu Vārdam un tam, ko par To ir pateicis Dievs, un kā no Tā nevar ne atņemt, ne pielikt, atņemt no tā, es gribu tajā iedziļināties šīs garās tēmas, kuru es esmu izteicis, kontekstā, lai izskaidrotu jums un parādītu jums, kas notika. Tad jūs sapratisiet, kāpēc es ticu tam, kam es ticu. Saprotat? Lūk, To nevar samaisīt, un Tas ne ar ko nesakrustosies. Tas nesakrustosies.

⁸⁰ Šodien ir tik daudz hibrīdu (sakrustotu) dzīvnieku, kukurūzas, kviešu, uztaisa skaista izskata produktu, taču tas nepavisam nav labs. Tas ir samaitāts. Tajā nav dzīvības. Tas mirst; nevar sevi reproducēt. Tas ir miris.

⁸¹ Tāpēc ka viss, kas mums šodien ir uz zemes savā oriģinālajā formā, ir izteiktais Dieva Vārds.

⁸² Lūk, kāpēc tas mūlis, caur sakrustošanu kā hibrīds dzimis dzīvnieks, nevar atkal vairoties. Dievs radija zirgu un viņš radija mūli...tas ir, Viņš radija ēzeli. Sakrusto tos abus kopā, tu iegūsti mūli. Tas ir hibrīds, tāpēc viņš vairs nevar vairoties.

⁸³ (Pēc britiņa mēs izskatīsim čūskas dzimumu [sēklu].) Tas vairs nevar vairoties.

⁸⁴ Un tā, pievērsiet uzmanību manai tēmai: *Izteiktais Vārds ir oriģinālā Sēkla*. Tagad es gribu to pierādīt.

⁸⁵ Tagad uz britiņu pievērsisimies Mateja 24:35. Un...un mēs papētīsim viscaur šajos Rakstos, kādu laiciņu, es paskatišos, kā mums būs ar laiku. Un šeit es gribu izlasīt Vārdu, ko pateica Jēzus. Mateja 24. nodaļa un 35. pants. 24. nodaļa 35. pants parāda, cik Mūžīgs ir šis Vārds, par kuru mēs runājam. "Patiesi..." Trīsdesmit ceturtais.

Patiesi Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekāms tas viss notiek.

Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nekad nezudīs.

⁸⁶ Lūk, kā tādā gadījumā tam kaut ko var piejaukt? Un tā, Atklāsmes grāmatas 22. nodaļā un 19. pantā, lūk, ko es gribētu izlasīt. Atklāsmes Grāmata 22. nodaļa un 19. pants, paskatīsimies, kas šeit ir teikts. Sāksim ar 18. pantu. "Es apliecinu katram..." Lūk, atcerieties 1. Mozus grāmatu, kur Viņš izteica Vārdu, saprotat?

Es apliecinu katram (tas ir priesterim, pāvestam, bīskapam, reģionālajam presvīterim, lai kas tas arī nebūtu), kas dzird šās grāmatas pravietojuuma vārdus: ja kas tiem ko pieliek, tam Dievs pieliks tās mocības, par kurām rakstīts šinī grāmatā.

⁸⁷ Kā tad ar jūsu dogmām? Kā tad ar jūsu nebībeliskajām ticības mācībām, kurām jūs esat paklausīgi? Tas attiecas uz visām konfesijām, nav nekāda izņēmuma.

Ja kas ko atņem no šīs grāmatas pravietojuuma vārdiem (šeit ir teikts, ka tas nav vienalga, redziet, saprotiet) ...no šīs grāmatas pravietojuuma vārdiem, tam Dievs atņems viņa daļu no dzīvības grāmatas, un no svētās pilsētas, un no tā, par ko rakstīts šinī grāmatā.

⁸⁸ Kaut arī viņš būtu sludinātājs, redziet, kaut arī visu savu dzīvi viņš būtu bijis draudzes loceklis, kaut arī viņš būtu bīskaps vai pāvests; lai kas arī atņemtu kaut vienu Vārdu no Tā, kaut vienu Vārdu!

⁸⁹ Vai jūs aptverat, ka Ieva apšaubīja tikai vienu Vārdu, un tas izraisīja visas tās nelaimes. Vienu izteikto Dieva Vārdu, Ieva apšaubīja, ka tā ir Patiesība, un tas atnesa ikvienu slimību, ikvienu kaiti, ikvienu slimu mazuli. Tas atnesa ikvienu uzcelto slimnicu, ikvienu jebkad veikto operāciju, ikvienu nāvi, kāda vien ir bijusi, kad viens cilvēks noticeja vienam...apšaubīja vienu

Vārdu. Lūk, lūdzu. Ko Ieva mēģināja izdarīt? Sakrustot to, samaisīt To kopā ar kaut ko.

⁹⁰ Tas ir jāpieņem tā, kā To ir pateicis Dievs! Tas ne ar ko nesamaisīsies. Nekādi. Reiz Jēzus pateica: “Ja jums būtu ticība kā sinepju graudiņš.” Man stāstīja, ka sinepju graudiņu nevar sakrustot. Tu ne ar ko to nesakrustosi. Var samaisīt citus graudus, taču tu nevari samaisīt sinepju sēklu, saprotiet, jo tā nesakrustosies. Un, ja jums ir tāda ticība!

⁹¹ Tieši tajā, paņemot vienu Dieva Vārdu, lūk, kur cieš neveiksmi dauzi sludinātāji. (Mēs to izskatīsim vēlāk.) Kā viņi saka: “O-o, mēs ticam *tam*.” Un viņi paņem to, un viņi tic tam vienam Vārdam, un viņi var darīt to darbu. Bet kā tad ar to citu, kas ir tam blakus?

⁹² “Svētīts ir tas, kas ievēro visus Viņa rīkojumus, baušļus.” Saprotat? “Viņam būs tiesības ieiēt Dzīvības Kokā. Jo ārā paliek burvji, suņi, netikļi un tā tālāk.”

⁹³ Lūk, man ir jaukta auditorija, bet lielākā daļa satura man šeit vienkārši ir ļoti tieša. Tāpēc es gribu, lai māsas to saprastu, redziet, pārlicinieties, ka saprotat.

⁹⁴ Un tā, lūk, kāpēc mēs tam ticam. Un Tas ir Dieva Vārds. Tādējādi Dieva izteiktais Vārds ir oriģināls. Un viss, ko Dievs radīja (izrunāja esamībai) ir oriģināls. Bet kaut ko no Viņa radības ir iespējams sakrustot, otrreizēji.

⁹⁵ Lūk, kāpēc Ieva varēja izdarīt to, ko viņa izdara ar viņas pašas dzimumu [sēklu], jo viņa nebija oriģinālajā radībā. Viņa bija vīrieša blakusprodukts, viņa nebija Dieva radība. Dievs radīja pilnīgi visu, bet pēc tam Viņš paņēma daļiņu no Savas radības un uztaisīja palīgu.

⁹⁶ Tieši tāpēc var sakrustot ēzeli ar zirgu, taču tam nebūs turpinājuma! Tā ir nāve!

⁹⁷ Taču oriģinālam ir dzīvība. Tas atkal atgriežas! Es ceru, ka tagad jūs to redzat. Oriģinālam ir dzīvība.

⁹⁸ Lūk, kāpēc es uzskatu, ka kultūri, konfesijas un organizācijas mirst! Vēsture pierāda, ka tās visas ir mirušas. Tās vairs nekad nav uzcēlušās; tās nekad neuzcelsies. Tās nevar sevi atražot; tām nav ar ko vairoties. Tās ir sterilas [neauglīgas]. Lūk, kāpēc Ievas bērni mirst.

⁹⁹ Un tā, es izmantoju savu laiku, lai lentas...dodu cilvēkiem laiku izpētīt. Es nekur negribu steigties. Es vienkārši gribu izmantot savu laiku. Es nezinu, kas notiks no šī brīža, taču es...es gribu, lai tas būtu pie cilvēkiem. Jo, kaut arī pienāks laiks, kad Dievs paņems mani no šīs zemes, ja es nenodzīvošu līdz Viņa Atnākšanai, Vēstījums vēl joprojām dzīvos. Taisnība. Stāviet ar Vārdu.

¹⁰⁰ Tagad atcerieties, katrs izteiktais Dieva Vārds ir oriģinālā Sēkla. Dievs visu iestādīja zemē ar Savu Vārdu. Un kamēr vien jūs paliekat ar oriģinālo sēklu, tā noteikti savairošies un...un atkal sevi atražos. Sakrustojiet to, un tā mirst!

¹⁰¹ Un Ieva, sieviete, bija pirmā hibrīdiskā lieta, kāda vien ir eksistējusi. Lūk, es ceru, ka jūs neizslēgsiet ierakstu, pirms mēs līdz tam aiziesim un to pierādīsim, redziet, vienkārši parādīsim jums kāpēc. Viņa bija hibrīdu izveidotāja, ligava. Pievērsiet uzmanību, caur to atnāca nāve – caur mēģinājumu paņemt Dieva Vārdu un piejaukt Tam kaut kādu gudrību. Saprotat? Jums nevajag tā darīt.

¹⁰² Un, vai nu jūs ticat, ka tas ir...vai arī jums ir gudrība To izskaidrot. Vienkārši sakiet: “Tā pateica Dievs, un tas izšķir jautājumu. Dievs tā pateica, un tas arī viss.” Ja jūs To nevarat izskaidrot, tad atstājiet to tādu, kāds Tas ir. Bet vienkārši sakiet: “Tā tas ir, jo tā pateica Dievs. Saprotat? Lūk, tā. To pateica Dievs.

¹⁰³ Tagad paskatieties. Un tā, Tas nesajauksies. Tajā nevajag iejaukties. Dievs sodis to, kas to daris. Un Tas nesakrustosies ne ar ko citu. Tas ir Dieva Vārds, tikai un vienīgi. Dievam nav vajadzīgs, lai tu pieliec Tam savus vārdus. Mums nevajag runāt mūsu pašu vārdus. Mums ir

jāsludina Viņa Vārds, Dieva Vārds.

¹⁰⁴ Lūk, tādējādi istena dzīvība var atnākt jeb reproducēt sevi tikai caur tās oriģinālo vairošanos. Saprotiet, dzīvība! Lūk... Tagad to izpētiet, lūk, kad jūs studējat ierakstus. Un izpētiet to tagad. Dzīvība, DZĪ-VĪ-BA var tikt pavairota tikai caur tās oriģinālo pavairošanu, tādā veidā, kādā tā sākās sākumā; tad tā sevi reproducē. Saprotat? Ja tas tā nenotiek, tad tas ir hibrīds, tas iznīks. Daži no tiem iznīkst pirmajā paaudzē. Saprotat? Tieši tad ar to ir cauri. Viņi drīzumā atkal tur nonāks. Tas nevar nest pareizu dzīvību, jo tas ir hibrīds.

¹⁰⁵ 1. Mozus grāmatā 1:11 Bībele saka (Dievs ir pateicis): "Lai katra sēkla nes pēc sava veida." Lūk, kad Dievs to pateica, tas izšķir jautājumu. Vienmēr ir izšķīris. "Lai katra sēkla nes pēc sava veida." To sakrustošana atnes lielas ražas. Lielas ražas ar ko?

¹⁰⁶ Tagad paklausieties. Iesim tālāk. Samaisit to... (Es cenšos noturēties, tādu tēmu, es varētu par to sludināt. Taču es cenšos to nedarīt.)

¹⁰⁷ Ir pierādīts, ka sakrustošana atnesis lielu ražu. Taču kas tā ir par ražu? – nepatiesības, nāves raža! Sakrustojiet savu kukurūzu; tas atnesis bagātīgu ražu, labāku ražu, skaistāku; taču tā ir mirusi. Iestādi vēlreiz, tas nevar sevi reproducēt. Tai ir beigas. Tā ir pagalam.

¹⁰⁸ Kā Ieva, saprotiet, viņa atnesa hibrīdu ražu. Paskatieties šodien uz mums, un varat paskatīties apkārt un redzēt, ka tā ir taisnība. Jā-jā. Saprotat? Protams, atnesa. Tāds nebija Dieva mērķis. It nemaz. Man vienkārši ir jāatturas dēļ tā, par ko es tieši tagad domāju. Saprotat?

¹⁰⁹ Tad tas tiek samaisīts, tas atnes hibrīdu ražu. Un hibrīdu raža ir mirusi raža, attiecībā uz pavairošanu. Tā nepavairošies. Tā nespēj, jo tā pateica Dievs. Tai ir jānes pēc sava veida, bet jūs esat to samaisījuši. Lūk, tajā jūs varat ieraudzīt draudzi, kur būs mūsu...mūsu gals. Tur viņa nomira, jo tā nespēj atnest pēc sava veida. Kāpēc? Viņa ir sakrustota! Tur neko nevar darīt. Viņa ir mirusi. Viņai ir beigas. Labi.

¹¹⁰ Lūk, kāpēc katrai paaudzei ir sava atmoda, iespēja Vārdā, lai suverēnais Dievs tiesā... Celsies Džona Veslija grupa, un šiem mūsdienu ceremoniāliem metodistiem būs jāatbild par to! Celsies Lutērs. Celsies katoļi (tie pirms Irineja, Martina, Polikarpa un pārējiem), un viņiem būs jāstāv Tiesā par to, ka viņi sakrustoja Dieva Vārdu ar dogmām. Par to pašu atbildēs arī tā luterāņu grupa, kas sekoja Lutera atmodai. Tāpat būs jāatbild arī tai baptistu grupai, kas sekoja pēc Džona Smita atmodas. Tāpat atbildēs arī Aleksandra Kembela sekotāji.

¹¹¹ Un tieši tas pats būs arī pentakostiem. Tā oriģinālā atmoda, kad nonāca Svētais Gars, tika izsaukti ļaudis, un Dievs centās ielikt tajā Savu Vārdu. Bet viņi to organizēja un apsēdās šeit, un palika par konfesiju, un tur uzreiz nomira!

¹¹² Jūs sacīsit: "Bet paskaties, ko viņi dara." Mēs tiksim līdz tam nedaudz vēlāk, šodien. Mēs tieši tuvojāmies visiem... Es tagad tikai ielieku sēklu. Pēc tam, pēc kāda britiņa mēs jums parādīsim, kas notika. Jā-jā.

¹¹³ Un tā, lūk kāpēc katrai atmodai ir sava atmoda...katrai paaudzei ir sava atmoda. Dievs uzceļ Sev kādu vīru, nostāda viņu ar Savu Vārdu un sūta viņu ar vēstījumu tam periodam. Un tikko kā šis vīrs tiek paņemts no skatuves, to paņem kāds cits un sakrusto to, un tas viss iekrīt atpakaļ pilnīgā...viss...varbūt...

Es varu šeit uz britiņu apstāties. Mēs nekur nesteidzamies. Pareizi?

¹¹⁴ Atgriezīsimies atpakaļ; tieši tāpat, kā tas sākās tur sākumā, Pirmajā Mozus grāmatā. Dievs iesēja Savu cilvēciskās rases ražu, bet Ieva to sakrustoja. Vai redzat, kas notika? Tāpēc Ieva tiks tiesāta.

¹¹⁵ Lutērs iesēja. Visi pārējie! Kristus iesēja. Apustuļi iesēja. Praviēši iesēja. Vai tad Jēzus

neteica: "Kuru no praviešiem, kurus sūtija Dievs, jūsu tēvi nav vajājuši?" Vai tad Viņš nemācija, ka kāds ķēniņš reiz sūtija savu kalpu un pēc tam sūtija citu kalpu, un sūtija citu kalpu, un tā tālāk, bet visbeidzot sūtija savu dēlu? Saprotat?

¹¹⁶ Katra paaudze saņem...jo tas visu laiku atkārtojas kā Ādams un Ieva, pirmā raža Ēdenes dārzā. Puse no viņiem ir zuduši; gudrā jaunava, guļošā jaunava. Puse no viņiem, viena turēja Vārdu, otra to sakrustoja; visvisādi, visu, kā vien varēja, tieši tā. Tā tas ir bijis vienmēr. Mēs to šeit pierādīsim ar Dieva Vārdu un vēsturi. Tā tas ir. Sakrustošana!

¹¹⁷ Pirmo reizi sakrustošana sākās Ēdenē, sākās Pirmajā Mozus grāmatā. Lūk, kur tas bija, sākumā. Un tas noslēdzas šeit Atklāsmes grāmatā, ar otro Kristus Atnākšanu.

¹¹⁸ Lūk, atcerieties, pareizi. Lūk, kāpēc katrai paaudzei ir pašiem sava atmoda, Vārds tai dod iespēju. Pēc tam viņi to sakrusto. Tā vietā, lai dotos uz priekšu, viņi dodas kaut kur citur.

¹¹⁹ Mana misija, kurai, kā es ticu, Dievs mani ir aicinājis... Es...man šodien ir jāpasaka kaut kas personīgs, jo es jau pateicu jums, ka es to darišu, saprotiet, un pateikšu pasaulei. Es domāju, ka mana misija uz zemes ir (kāda?) būt Vārda atnākšanas priekštecim, saprotiet, Vārda atnākšana, kas ir Kristus. Un Kristū, iekš Viņa, ir Tūkstošgadu Valstība, un tieši tur ir viss, jo Viņš ir Vārds. Saprotat? Labi.

¹²⁰ Jēzus sacīja Jāņa Evaņģēlijā 3:5. Lūk, ja jūs gribat to atzīmēt, Jāņa 3:5. Mēs visi to zinām, tomēr es to atšķiršu. Varbūt kāds, kurš klausīsies ierakstu, varbūt viņš nevarēs tieši tajā laikā to atšķirt. Un es izlasišu šeit Sv. Jāņa 3. nodaļu un 5. pantu. Un mēs paskatīsimies, ko pateica Jēzus. Mēs varētu sākt nedaudz pirms, trešajā.

Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības."

Nikodēms saka Viņam: "Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai tad viņš var atgriezties savas mātes miesās un atkal piedzimt?"

Jēzus atbildēja: "Patiesi...Es tev saku...tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!"

¹²¹ Vai tā ir Sēkla? Katrs izteiktais Dieva Vārds ir Sēkla. Tā tas ir. Es pēc maza britiņa to pierādīšu, kur šādi pateica Jēzus. Katrs izteiktais Dieva Vārds ir Sēkla.

¹²² Tātad: "Ja vien cilvēks nepiedzimst no augšienes." Kāpēc viņam ir jāpiedzimst no augšienes? Viņš ir miris līdz ar to miesu, kurā viņš atrodas. Viņš ir hibrīds. Viņam ir jāpiedzimst no augšienes. Kāpēc? Viņš ir dzimis grēkā, no Ievas grēka, izveidots netaisnībā; atnāca pasaulē, runājot melus. Viņš jau no paša sākuma ir melis. Nav nozīmes, cik gudrs, izglītots vai kāds tur vēl viņš ir, viņš ir melis. Bibeles saka, ka viņš tāds ir. Lai cik svēti arī bija viņa vecāki, vai vēl vis kaut kas tāds; viņš jau no paša sākuma ir melis. Un vienīgais veids, kā viņš var pateikt Patiesību, ir ar savām lūpām pateikt to, kas ir Patiesība. Tas ir vienīgais veids, kā var atnākt Patiesība. Jebkas, kas ir pretrunā šim Vārdam – viņš joprojām ir melis. Tas skan diezgan asi, taču tieši tā ir pateicis Dievs. Jā-jā. "Lai ikviena cilvēka vārdi ir meli, bet Mani Vārdi ir patiesi." Saprotat? Jebkas, kas atskan no viņa lūpām, kas ir pretrunā, noliedz šo Vārdu vai ieliek to kādā citā dzimtā jeb kādā citā paaudzē, lai kas tas arī nebūtu, viņš ir melis. Tieši tā. Viņam ir jāpiedzimst no augšienes, tad viņš ieraudzīs katru Vārdu. Vienīgais veids, kā viņš var piedzimt no augšas, ir tā Dieva Dzīvība viņā, lai radītu to Dzīvību.

¹²³ Sēklai ir vajadzīgs ūdens, lai augtu. Un tā, sēkla tiek ielikta zemē. Ja tajā zemē nav mitruma, tie ir putekļi, un putekļos tā neaugs. Tā nevar. Tur ir jābūt noteiktam mitruma procentam, vai arī tā neaugs. Vai pareizi? "Burts nogalina. Gars dara dzīvu." Saprotat? Un tā, lai augtu, tam ir vajadzīgs mitrums.

¹²⁴ Viņa Vārds ir Sēkla. Lūk, lai to pierādītu, pievērsisimies Lūkas 8. nodaļai 11. pantam un paskatīsimies, vai tā ir taisnība vai nē, vai...vai Bibeles saka, ka Viņa Vārds ir Sēkla. Lūkas 11. nodaļa jeb... Tas ir, 8. nodaļa un 11. pants, un mēs ieraudzīsim, ko par to ir pateicis Dievs; 8. nodaļa 11. pants. Un tā, Viņš dodas uz priekšu un sāk stāstīt. Par to daudz ko varētu pateikt. Sāksim no 4. panta, vienkārši izlasīsim.

Bet, kad daudz ļaužu bija sanākuši, un cilvēki no visām pilsētām pie Viņa sanāca, tad Viņš runāja līdzībās:

Sējējs izgāja sēt savu sēklu...sēt savu...sēt savu sēklu: un sējot cita krita ceļmalā, un to samina, un putni gaisā to apēda.

Un cita krita uz...akmeni; un...uzdīgusi tā sakalta, tāpēc ka tai nebija mitruma.

¹²⁵ “Mitrums.” Baptistiem, prezbiteriešiem, luterāņiem nav ūdens. Bet, kad viņš ir tikko kā atgriezies, viņš skatās taisni uz Kristu; viņš tic. Bet tad pēkšņi tā konfesija viņu sasaista, un Gara mitruma viņam vairs nav. Viņš kļūst konfesionāls, un viņš ir miris. Ne tikai baptisti, bet pentakosti. Jūs tam neticat, es zinu, ka daudzi no jums netic. Bet jūs tikai kādu brītiņu uzgaidiet, un mēs ieraudzīsim, vai Bibeles tā apgalvo vai arī nē. Labi. “Nebija mitruma,” pēdējie vārdi 8. nodaļas 6. pantā. “Nebija mitruma.”

Un cita krita starp ērkšķiem, un...ērkšķi uzauga līdz un to nomāca.

¹²⁶ Saprotat? Kas tas bija? Viņš turpina un saka, ka daži, tikko kā viņi kļūst par... Es šodien nevienu neglauđīšu, teikšu visu. Saprotat? Vienkārši, ko es domāju par Kristīgajiem Uzņēmējiem un par pārējām šim vasarsvētku organizācijām, un šiem cilvēkiem, kuri būvē to visu par miljoniem dolāru, pasaules bagātības ir nomākušas Dieva godību un Garu. Mirst, tāpēc ka tas ir nomākts. Pasaule, šīs pasaules rūpes ir viņus nomākušas.

¹²⁷ Sieviete grib būt aktīva un apgriezt savus matus, un nēsāt slapjas frizūras, nēsāt šortus un līdzināties visai pārējai pasaulei. Sludinātājs stāv pie kanceles ar...trenējas izrunāt vārdu “āmen” un baidās no Dieva Vārda pārtikas talona dēļ. Ja viņiem nav kadiljaka, viņus vairs neuzskata par garīgiem. Tā ir taisnība. Ja viņiem nav mugurā vislabākās drēbes un nedara visu ko tādu, tad viņus...viņus uzskata: “Viņi ir atkrituši. Viņi nav *tādi un tādi.*”

¹²⁸ Tur, tas vecais vīrs, vecais brālis Kids man šorīt pateica, ka tie viņu vairs negrib, jo viņš ir vecs un viņš stāv cieši ar Vārdu. Kas par lietu? Viņiem trūkst mitruma. Labi. “Un nokrita uz...”

Bet cita krita labā zemē, tā uzdīga un nesa augļus...

...to sacījis, Viņš sauca: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird!"

¹²⁹ Ak, tā tik ir līdzība! Kā gan man tagad gribētos sludināt par šo tēmu manā svētrunā. “Kad Viņš to visu pateica,” 8. nodaļa, tas ir, 8. pants un 8. nodaļa.

Bet cita krita labā zemē, tā uzdīga un nesa simtkārtīgus augļus." To sacījis, Viņš sauca...

¹³⁰ Iekļiedzās, varbūt kaut kā šādi, kad Viņš sacīja “nesis simtkārtīgus augļus”:

... "Kam ausis dzirdēt...tas lai dzird."

¹³¹ Jā-jā. Citiem vārdiem sakot: “Ja tavas ausis ir noskaņotas uz Dievu, tas lai dzird.” Saprotat?

...Viņa mācekļi Viņam vaicāja, ko šī līdzība nozīmē?

Bet Viņš sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus..."

¹³² “Noslēpumi.” Vai saprotat, par ko Viņš šeit runā? Tagad skatieties. Kas ir Valstības

noslēpumi? Tikai britiņu paskatieties.

...Dieva valstības noslēpumus, bet pārējiem līdzībās, lai tie redzēdami redz...neredz un dzirdēdami nesaprot.

¹³³ Saprotat? Taču Dieva Vārds aizies līdz pašai Tiesai, lai viņus tiesātu, jo viņi To taču redzēja. Tas bija tur.

Bet šī ir tā līdzība: sēkla ir Dieva vārds.

¹³⁴ Kas ir Dzīvības Sēkla? Dieva Vārds. Tādējādi, pie Dzīvības tu nevari atnākt caur ticības mācību. Tu nevari atnākt caur konfesiju. Tev ir jāatgriežas atpakaļ pie Vārda, lūk, pie Dzīvības Sēklas. Labi.

¹³⁵ Viņa Vārds ir Viņa Sēkla, un Viņa Gars ir tas Ūdens. Un tā, atpakaļ pie Jāņa 3:14, tur atkal ir tas pats, saprotiet. Saprotat? Gars paceļ...ir tas Ūdens. Un tā, paskatieties, Jāņa 3:14. Mēs saprotam, ko tas nozīmē. Jums vajag to izlasīt.

Un, kā Mozus paaugstinājis vara čūsku tuksnesī...tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam.

¹³⁶ Saprotat? Lūk, ja Mozus paaugstināja vara čūsku, tad tā paša iemesla dēļ tika paaugstināts Kristus. Un tā, kas tas ir? Mozus pacēla augšā vara čūsku, lai tiem cilvēkiem, kas gāja bojā, būtu ūdens dzīvošanai. Paskatieties, Jēzus... Ak, Dievs! Jēzus ir Dieva Vārds.

Lūk, šajā pēcpusdienā mēs to pamatīgi izskatīsim, saprotiet, to pierādīsim.

¹³⁷ Jēzus ir Dieva Vārds. Un Viņš tika pārrauts un atvērts, tā Dzīvība. Dzīvība ir iekšā Sēklā. Lai tā Dzīvība, kas ir Gars, Ūdens, apliedams...Gars, apliedams Dieva Sēklu, atnesis šīs Sēklas Dzīvību. Un, ja tas atnes kaut ko citu, tādā gadījumā tur ir kaut kāda cita sēkla. Āmen. Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ja Dieva Gars atnāk, lai aplietu Sēklu, ja vien tā ir Sēkla, ko Viņš aplej, tad tas atnesis tās Sēklas Dzīvi. Vai skaidrs? ["Āmen."] Atnesis tās Sēklas Dzīvi, jo tieši tāpēc Tā ir dota.

¹³⁸ Es ticu, ka Bībele ir...ir Vārds, pilnīga Patiesība. Un Jēzus ir izpaudies Vārds. Viņš un Viņa Vārds ir Viens un tas pats. Kas Viņš bija? Tagad skatieties. Viņš bija tā Sēkla.

¹³⁹ Man ir kaut kas jānoliek malā, lai varētu to izmantot šovakar, saprotiet. Tas ir grūti.

¹⁴⁰ Viņš bija tā Sēkla, kuru Ievai būtu vajadzējis atnest. Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņš bija tā Sēkla, kas Ievai bija...jāatnes. Taču viņa To sakrustoja, kad apšaubīja Dieva Vārdu.

¹⁴¹ Un tā, Viņš bija tā Sēkla. Un vienīgais veids, kā Dzīvība varēja būt, lai reproducētu Dzīvību, Dzīvībai bija jāatnāk caur to Sēklu. Un tai Sēklai bija jānomirst, lai tādējādi izplatītu Dzīvību. Ak! Vai tad jūs to nesaprotat? Lūk, kāpēc tika dots Ūdens – lai aplietu Sēklu. Svētais Gars, kas bija Ēdenes dārzā, bija tāpēc, lai aplietu Sēklu.

¹⁴² Cilvēks netika uztaisīts, lai mirtu; viņš bija uztaisīts, lai dzīvotu. Taču sakrustošana tur atnesa dzīvību...tas ir, nāvi. Viņa To sakrustoja. Vai tagad jūs noliedzat čūskas sēklu [dzimumu]? Tad es jums pajautāšu, kāpēc jūs... Kāpēc ir visas tās bērņu procesijas? Viņa bija hibrīds. Ikviens no mums ir hibrīds no tā oriģināla. Lūk, kāpēc jūs visu laiku mirstat.

¹⁴³ Taču, ak Dievs, no istenās Sēklas iznāca Dzīvības Dīgļis! Un Dievs pierādīja, ka Tā bija Viņa Sēkla; Viņš augšāmcēla Viņu. Saprotat? Lai caur to Dzīvību, kas pāriet no oriģinālās Sēklas, kā tas bija dots Ievai, uz Viņa isteno Draudzi, tas atkal atnes Dzīvību caur Dzimšanu, caur Viņa Līgavas klēpi. Saprotat? Ak, tas ir tik vareni un godpilni! Es došu nedaudz laika, lai to pastudētu, lai tas pamatīgi iesūktos. Viņš ir tā Sēkla. Viņš ir tā Sēkla, kuru radīja Dieva Vārds. "Lai notiek ar mani pēc Tava Vārda." Lūk, kur ir tā Sēkla, saprotiet, pieņemot Vārdu.

Saprotat?

¹⁴⁴ Un tā, Jēzus ir izpaudies Vārds. Viņš un Vārds ir Viens un tas pats, un, lūk, kāpēc Tas tik pilnīgi bija izpausts Viņā. Lūk, kāpēc Dievs tik pilnīgi izpauda Sevi Jēzū, jo Viņš pats bija Sēkla-Vārds, Diglis-Vārds (tas Diglis, kas atrodas Sēklā, tā ir tā Dzīvība Sēkla). Vai jūs sapratāt? Saprotat? Tas bija... Viņš bija Dieva Diglis-Vārds. Diglis ir Gars; Diglis ir Ūdens.

¹⁴⁵ Un Jēzum tur bija jātiek atplēstam vaļā, lai tā Sēkla izlaistu Savu Dzīvību, lai aplietu citu augošu sēklu. Ak! Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņš pat pateica: "Citas aitas Es...kuras pat nav no šī ganāmpulka, Man tās ir. Viņas to ieraudzīs; viņas dabūs šo Vārdu un stāvēs cieši kopā ar To. Un Es sūtu Garu, lai to aplietu, un Tā nesis tieši to isto." Tā nesis brīnumus. Tā nesis Dieva Spēku. Tā atnesis. Un tā neko nenoliegs, jo šī sēkla ir radniecīga tai Sēklai.

¹⁴⁶ Viņa nevar pateikt: "Mister Nezāle, nāc un dzīvo pie manis." Nē, nu nekādi. Nē, nē. Viņa to neizdarīs. Nē, protams. Tas vienkārši nesajauksies. Nevar samaisīt Dzīvību un nāvi. Nevar būt vienlaicīgi miris un dzīvs. Jā-jā. Saprotat?

¹⁴⁷ Un tā, vai saprotat, ko es gribu pateikt? Viņš ir tas Diglis, kas iznāca no Sēklas. Viņš ir. Viņš ir nevainojami izpaustais Dieva Vārds. Tieši tāpēc Viņā bija... Kas? Tas bija tas, ka Viņš pareizi ir... Dēls no pirmā Ādama bija tas dēls, kurš bija apsoltis caur Ādamu, turpināja cilvēcisko rasi. Un Ieva to sakrustoja, tas bija ar čūsku, un dzemdēja ārļaulības bērnu paaudzi, dzimušus nāvei, bez Dzīvības. Un atnāca Jēzus, un Viņš bija tā Sēkla. Viņš to pierādīja. Jēzus bija viss, ko pazaudēja Ādams. Vai jūs saprotat? Viņš ir pareizais... Ieva galu galā būtu dzemdējusi to bērnu. Taču viņa to sakrustoja, ieveda tajā čūsku, ieklausoties gudribā, sapratnē, zināšanās.

¹⁴⁸ Tikai uzgaidiet, līdz mēs tiksim ar to līdz Ligavai. Saprotat? Lūk, kas ir... Lūk, kāpēc es ticu tā, kā es ticu. Tam ir jāatgriežas atpakaļ pie šī Vārda.

¹⁴⁹ Lūk, kāpēc es saku, ja kāds vēlas ar mani padiskutēt, parunāt ar mani par šo Vārdu, tad nāciet. Pareizi. Es to vienmēr esmu piedāvājis. Ja jūs domājat, ka nav pareizi kristīt "Jēzus Kristus" Vārdā, tad atnāciet un mēs par to parunāsim. Jā-jā. Ja jūs neticat, ka ir kaut kas tāds kā čūskas sēkla [dzimums], tad atnāciet pie manis, vienkārši paņemsim Vārdu. Ja jūs neticat, ka sievietēm ir jābūt gariem matiem un ka tas ir viņas apsegs, tad atnāciet pie manis to pārrunāt, ar Vārdu. Ja jūs neticat, ka laika beigas ir pavisam tuvu un tām pārējām lietām, par kurām es runāju, atnāciet pie manis par to parunāt. Saprotat? Atnāciet pie manis. Brāli, Sēkla, vienkārši atnāc. Pareizi.

¹⁵⁰ Tu nevari būt Sēkla un nepiekrīst Vārdam, jo Vārds ir tā Sēkla. Un, ja tu esi Vārds, kā gan tu vari Tam nepiekrīst? Tad tu nepiekrīstu pats sev. Tad tu grautu pats savu mērķi.

¹⁵¹ Kā kāds pateica: "Ko tu... Kāpēc tu vispār saejies ar tādiem cilvēkiem?" Nu, ja es to nedarītu, tad es grautu tieši to mērķi, kuram es tiku sūtīts. Ir jābūt Gaismai.

¹⁵² Un tā, kad mēs iesim tālāk, paņemsim visas šīs lietas un vienkārši parādīsim, kā tās visas sakārtojas, vienkārši pilnīgi precīzi saskaņā ar Vārdu. Un tā... Tieši tā. Viņš ir...

¹⁵³ Tieši tāpēc Dievs varēja caur Viņu darboties. Un ko Viņš sacīja, kad Viņš bija šeit uz zemes? "Es nedaru neko, līdz Tēvs parāda Man." Pilnīgi.

¹⁵⁴ Un viss, ko Viņš darīja, vienmēr bija apstiprināts Rakstos. Viņš sacīja: "Jūs pētiat Rakstus, jo Tie ir Tie, kas liecina par Mani. Un, ja Es nedaru tās lietas, par kurām Tajos ir teikts, tad Es neesmu no Oriģinālās Sēklas. Taču, ja Es patiešām to daru, kāpēc jūs neticat Man?" Pareizi. "Ja jūs nevarat noticēt Man tādām, kāds esmu, tad ticiet Vārdam, kuru Es runāju, ticiet darbiem, kurus Es daru, jo Mana Sēkla var atnest tikai to, kas esmu Es."

¹⁵⁵ Nezāle var būt tikai nezāle. Varat sakrustot to, ar ko vien gribat, taču tā vienalga ir nezāle. Tā tas ir. Tas viņā izpaudīsies. Lūk, kāpēc liekulis ir ar divām dabām. Tas ir hibrids. Cilvēks, kas apgalvo, ka viņš ir Dieva vīrs, bet noliedz Vārdu, viņš ir liekulis. Mūlis, kas apgalvo, ka viņš ir zirgs, viņš nav zirgs. Viņš saka: "Es esmu ēzelis," bet nav ne viens, ne otrs. Tu esi liekulis, ārlaulībā dzimis, tieši tā. Tas ir asi, taču tieši tā ir. Viņš nebija domājis tā darīt. To izdara cilvēks ar savu gudriību. Lūk, kur tas viņu noved. Lūk, ar ko beidzas visa cilvēciskā gudriība, būt ārlaulībā dzimušam. Labi.

¹⁵⁶ Un tā, lūk, kāpēc Jēzus bija tik pilnīgi izpausts, Dievs bija tik pilnīgi izpausts Jēzū, jo Viņš bija Dieva Vārds. Viņš bija Dieva Vārds. Tieši tāpēc Tas nevarēja atņemt neko citu, kā vien precīzu Dievu. Un, ja Dievs ir tevī, kas vēl tu vari būt?

¹⁵⁷ Vai tad Jēzus neteica par tiem praviešiem, pie kuriem nāca Dieva Vārds... Pie kā nāca Dieva Vārds? [Sanāksme saka: "Pie praviešiem." –Tulk.] Pie praviešiem. Vai tad Jēzus nesauca viņus par "dieviem"? ["Āmen."] Kāpēc? Dievs bija izpausts viņos. Kas tas bija? Izpausts izteiktais Vārds. Saprotat? Tieši tā. Sacija: "Kā jūs varat noliegt, piemēram... Ja jums būtu kaut nedaudz gudrības, jūs saprastu." Viņš sacija: "Es... Kā jūs varat teikt, ka jūs... Mēs saucam viņus... Pats Dievs sauca viņus par 'dieviem'." Un sacija: "Kā tad jūs varat teikt, ka jūs viņiem ticat, un noliegt Mani, kad Es saku, ka Es esmu Dieva Dēls?" Kāpēc viņi toreiz to neredzēja? Tas pats šodien. "Es esmu tā Sēkla, kurai bija jānāk, sievas Sēkla."

¹⁵⁸ "Es došu tev Sēklu." Čūskai, čūska jau bija viņu apgānījis. Viņš sacija: "Bet tava Sēkla, kuru Es tev došu, satrieks viņa galvu." Viņš to visu atkal atgriezīs atpakaļ. Āmen. Es vēlos... es vienkārši vēlos, lai katrs to saprastu. Saprotat? "Es esmu atnācis, lai uzvarētu un izlabotu to, ko izdara Ieva." Vienīgais veids, kā Es to varu izdarīt, ir caur sievieti, kura noticeja tai Sēklai; tā vietā, kad sieviete nenoticēja Sēklai. Sieviete noticeja Vārdam, bet tā otrā Tam nenoticēja.

¹⁵⁹ "Es esmu tas Uzvarētājs. Es esmu Tas, kurš ir atnācis iedot Dzīvību, lai caur Manu nāvi samaksātu sodu par to, ko viņa izdara. Caur Mani jums tiks dota Dzīvība, kas plūdis pār jums. Un jūs būsi Dieva dēli un Dieva meitas, saprotiet, ja vien tur ir Sēkla."

¹⁶⁰ Sakrustojiet To, un jūs iegūsi neko citu kā vienkārši konfesionālu, ārlaulībā dzimušu bērnu. Tas arī viss. Jebko, kas noliedz Vārdu. Piedodiet man, māsas. Es... es vēlos, lai jūs... Man vienkārši tas ir jāsaka tieši tā, kā Tas ir pateikts *Šeit*. Saprotat? Un tieši tā... tieši tā Tas ir.

¹⁶¹ Visiem Dieva dēliem ir jābūt tādiem pašiem. Tieši tā. Atdzimšana no Vārda un Gara atved mūs atkal atpakaļ pie izteiktā Vārda, kā Jāņa 3. nodaļā. Saprotat? Būt dzimušam no Ūdens un Gara, ko tas izdara? Tad Tas atved tevi atpakaļ tieši uz to vietu, kur tev būtu bijis jābūt pašā sākumā. Saprotat? Tieši tāpēc bija Kristus nāve, tas atkal atved mūs atpakaļ (kur?) – pie Dieva dēliem.

¹⁶² Ja Ieva būtu dzemdējusi to bērnu... Galu galā viņa būtu to izdarījusi. Vai tad Dievs nepateica viņai: "Vairojieties un piepildiet zemi?"

¹⁶³ Taču viņai bija līdz tam jānonāk, jānospēlē netikles loma. Nu, jūs vienkārši pateiksiet: "Tas ir asi, brāli Branham." Taču tikai nedaudz uzgaidiet, nedaudz vēlāk mēs tajā iedziļināsimies. Saprotat? Saprotat? Jūs sakāt: "Tas nevar būt." Nu, mēs vienkārši noskaidrosim, kur Vārds saka, vai tas tā ir vai nav. Saprotat? Tad tas ir pareizi. Viņi nav... Tas nav apslēpts. Ja Tas ir apslēpts, tad Tas ir apslēpts no tiem, kuri ir zuduši. Saprotat? Pareizi. Saprotat?

¹⁶⁴ Un tā, lūk, tas atved jūs atpakaļ tieši pie izteiktā Vārda, tad mēs esam izpausts Dieva Vārds. Saprotat? To pašu pateica Jēzus. "Kas Man tic, tos darbus... un Kas Es esmu, kāpēc Es esmu nācis un kāpēc Es to daru, lai atvestu cilvēku atkal ticēt Dieva Vārdam un neko citu nelikt Tam klāt, tos darbus, kurus Es daru, arī viņš darīs." Lūk, lūdzu.

¹⁶⁵ Kāpēc tas nenotiek šodien? Tas ir hibrids, ārlaulības bērni, sakrustoti. Tas nav... Tas ir mūlis. Tas nezina, kam tas tic.

¹⁶⁶ Mūlis nezina, kas ir viņa tētis, kas ir viņa mamma. Viņš nezina. Viņam nav nekādas sugas. Ar viņu viss ir skaidrs. Viņš ir nelikumīgs radījums.

¹⁶⁷ Tieši tā ir ar ikvienu, kurš apgalvo, ka tic Dievam, bet netic Viņa Vārdam, paņems konfesionālu mācību un sakrustos to ar Vārdu. Redziet, jūs neesat no Dieva. Jūs esat miruši. Jūs nevarat vienlaikus būt miruši un dzīvi. Tāpēc Dieva Vārds pat neaug, jūs vienkārši spēlējat liekuļa lomu. Kaut tas būtu bīskaps, priesteris, kardināls, lai kas viņš arī nebūtu. Tā tas ir. Tam ir jābūt Vārdam, vai arī tu esi miris, vienkārši ārļaulības bērns, Dieva Vārds (Dieva daļa) tur neaug. Varbūt tu augsi tajā pašā laukā, ko mēs tūlit izskatīsim, taču tu...tu noteikti neesi tajā ganāmpulkā. Tas neizaugs. Labi. Labi.

¹⁶⁸ Un tā, paskatīsimies, saprotiet. Izteiktais Vārds, tātad mēs esam izpaudies Dieva Vārds. Lūk, kādu Dievs grib redzēt Savu Draudzi, izpaust Sevi. Kā gan Viņš var Sevi izpaust, ja tajā cilvēkā nav Viņa Sēklas?

¹⁶⁹ Ja tu lieto pats savas domas, kā gan Dievs izpaudis Sevi caur tevi? Kā tu vari ņemt pats savu ticību un sacīt: "Lūk, mans mācītājs māca, mana...mana...mana mācība māca, ka tas...ka brīnumu laiks..." Kā gan tu grasies ko tādu runāt un būt izpaustais Dieva dēls? Kā gan tu ko tādu izdarīsi? Jēzus nāve tev neko nenozīmēja. "O-o, es Viņu pieņemu kā manu Glābēju." Nē, nepieņem! Tu saki, ka pieņem, taču tu nepieņem! Tavi darbi parāda, kas tu patiesībā esi.

¹⁷⁰ Tieši to sacīja Jēzus. "Ja jūs domājat, ka Es esmu nelikumīgi dzimis..."

¹⁷¹ Viņi sacīja: "Mēs esam Ābrahāma dēli, un mums nevajag, lai kāds mūs mācītu."

¹⁷² Sacīja: "Ja jūs būtu Ābrahāma dēli, tad jūs Mani atpazītu." Sacīja: "Kurš no jums apsūdzēs mani grēkā, neticībā? Parādiet man kaut vienu lietu, ko Dievs par Mani būtu apsūdzis, kas nebūtu piepildījies." Ha! "Parādiet man kaut vienu lietu, ko ir apsūdzis Tēvs, ko Es nebūtu piepildījis. Grēks ir neticība. Tad paskatīsimies, kā jūs izdarāt to." Tas, tas viņiem ragus aplauza. Saprotat? Protams. Sacīja: "Kas apsūdz Mani? Kas var...kas var nosodīt Mani par grēku, neticību? Saprotat? Ja Es neticu, tad kāpēc Tēvs dara caur Mani to, ko Viņš dara, katru Vārdu, ko Viņš ir apsūdzis? Tagad parādiet Man, kur tas ir pie jums."

¹⁷³ Kurš tādā gadījumā ir tas nelikumīgi dzimušais? Viņi! Nelikumīgi dzimuši bērni, kuri gan apliecina, ka ir no Dieva. Jēzus sacīja: "Jūs esat no sava tēva, velna, un jūs darāt viņa darbus." Kādus tad darbus darija velns? Centās sakrustot Dieva Vārdu caur Ievu!

¹⁷⁴ Tas ir precīzi tas, ko šodien dara šis lielās konfesijas. Viņas dara velna, sava tēva darbus. Viņi mēģina paņemt ticības mācību un sakrustot to ar Dieva Vārdu. Tieši to sātans izdarīja sākumā, tēvs, velns. Lai Dievs jūs svēti, brāļi. Izejiet no tā! Tā sacīja Jēzus. Ja tevi ir kaut kripatiņa no Dieva, tad tev ir jāpaskatās un Tas jāierauga. Hibrids! Ak vai!

¹⁷⁵ Darbus, ko darija Jēzus! Ja cilvēkā ir Dieva Sēkla un Dieva Gars aplej to Sēklu, tie paši darbi, ko Jēzus...bija izpausti Jēzū, Viņā, kas bija Dieva oriģinālā Sēkla, Viņa nāve atved tevi atpakaļ pie oriģinālās Dieva Sēklas. Un, ja tas pats Gars, kurš bija Viņā, ir tevi, tad izpaudīsies tādi paši darbi.

¹⁷⁶ Vai jūs tam ticat? Labi, pievērsīsimies Sv. Jāņa 14:12. Tu sacīsi: "Es esmu ticīgs, brāli Branham. Es esmu pārliecināts, ka es esmu ticīgs." Labi. Es paskatīšos, vai tevi par tādu nosauks Jēzus, redzēsīm, vai tevi par tādu nosauks Dieva Vārds.

Patiesi, patiesi (neapšaubāmi, neapšaubāmi) Es jums saku: kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru; un vēl lielākus par tiem darīs; jo Es noeimu pie Tēva. (Kas tas ir? Tā pati Sēkla.)

¹⁷⁷ Nevar noturēt...kā var iestādīt kviešus šeit un kviešus šeit un pateikt: "Gurķi man izaugs šeit, bet šeit kvieši?" Tā nevar darīt. Vienīgais veids, kā tu dabūsi gurķus, tie gurķi ir jāiestāda.

Ja tu to sakrustosi, tad tas vairs nebūs gurķis. Tas būs liekulis. Vai tā ir? Tas būs liekulis, draugi. Vienkārši...vienkārši tas ir jāpasaka. Tas nebūs ne viens, ne otrs. Tas nav gurķis, ne arī tas, ar ko tas ir sakrustots. Tas ir krustojums, un tas ir slikts produkts. Un tas sevī ir miris. Tas vairs nevar atkal vairoties. Tas uzreiz ir miris, vairs neturpināsies. Tam pienāk beigas. Tas arī viss. Taču, ja tu gribi gurķi, tad sāc ar gurķi.

¹⁷⁸ Ja gribi draudzi, tad sāc ar Dieva Vārdu. Ja tu gribi Dieva Dzīvību, tad sāc ar Dieva Vārdu. Pieņem Dieva Vārdu Tā pilnībā, visvisādā Tā mērā. Un tad tas... Un, ja tevi ir šī Dieva pilnība, tad listošais lietus izaudzēs precīzi to, kas ir tavā dārzā.

¹⁷⁹ Un tā, lūk, uz kā tad nonāk jūsu Vēlais Lietus? Jūs redzat, kas no tā iznāk pēc kāda laiciņa, vai ne? Iznāk mežonīgie gurķi, kādus dabūja Ēlija, un domāja, ka tie nebija gurķi vai ka...tur bija tā praviešu skola, tā konfesija, kura viņiem tur bija. Savāca kaut kādus mežonīgos gurķus un domāja, ka tie bija...tie bija zirņi. Nu, labi.

¹⁸⁰ Tātad, tie darbi, kas izpaudīsies viņā, būs tie paši, jo tā ir tā pati Dieva Sēkla-Vārds. Dieva Dēls bija Viņa paraug-Sēkla un tas, kas bija Viņa Dzīve, kad Gars izlējās pār Viņu pēc Viņa kristības un pār Viņu nonāca Svētais Gars. Tā pati Dzīvība, ko Viņš atnesa (nu, tas pats aplejošais Svētā Gara Gars) atnesis tādu pašu Dzīvi, darot to pašu, ko darīja Viņš, ja tā ir tā pati Sēkla. Dieva Dēla Sēkla nesis Dieva Dēla Sēklu.

¹⁸¹ Lūk, kaunieties jūs, sievietes ar apgrieztiem matiem. Kaunieties jūs, sludinātāji, kas noliedzat Patiesību, sakāt: "Ar to viss ir kārtībā; matiem ar To nav nekāda sakara." Taču Dievs pateica, ka ir. Vai saprotat, kur tas atrodas? Saprotat?

¹⁸² Lūk, kāpēc es ticu Vārdam. Tā ir Sēkla. Un, ja lietus nonāk uz Sēklas, tā atnesis pēc sava veida.

¹⁸³ Kas tad notiek ar šīm atmodām? Ko mēs darām? "Vēl par miljonu vairāk 1944. gadā," baptisti, prezbiterieši un kas nu vēl, vasarsvētku draudzes.

¹⁸⁴ Taču kur ir šie izpaustie Jēzus darbi: "Es neko nedaru, pirms Tēvs man neparādis." Bet no kurienes nāk tāda sēkla? Svētais Gars aplies un izaudzēs to Sēklu. Tas ir Ūdens tai Sēklai. Ja Sēkla ir iestādīta, tieši tam ir domāts Ūdens.

¹⁸⁵ Ja ūdens uzlīst uz tevis, tu saki: "Dievs ir svētīts, es tev gribu kaut ko pateikt, sludinātāj! Es esmu *tāds un tāds*, un es neticu tādām blēņām." Tu vienkārši esi konfesionāls. Tu jau no paša sākuma esi parasts liekulis. Lūk, kāda sēkla tur bija iestādīta.

¹⁸⁶ Ne...ne...ne... nesaprotiet mani nepareizi. Es jūs milu, dārgie. Es cenšos jums To izskaidrot. Saprotat? Es...es...es pie tā apstāšos, kad šodien beigšu. Es to atstāšu. Taču es gribu, lai jūs reiz saprastu, kas ir pareizi un kāpēc es ticu tam, kam es ticu. Es domāju, ka velns ir jūs piekrāpis. Godīgi sakot, es zinu, ka viņš ir to izdarījis. Saskaņā ar Dieva Vārdu, Tas ir nekļūdīgs. Viņš ir jūs piekrāpis. Tieši tā. Lūk, kāpēc es šādi sludinu šīs lietas, tāpēc ka tā saka Dieva Vārds.

¹⁸⁷ "O-o," sacīsiet, "nu, brāli Branham, tas taču ir cits laiks." Tomēr Tas ir tas pats Vārds.

¹⁸⁸ Viņi paņēma nedaudz kviešu no glabātuves, kura bija Jāzēpa laikā, un ielika tos, un iestādīja tos šeit pirms dažiem gadiem. Vai jūs redzējāt to žurnālā? Un tie atnesa kviešu ražu. Tie joprojām bija kvieši, lūk, kāpēc tas notika. Vienīgais, kas tiem bija vajadzīgs, bija nedaudz ūdens.

¹⁸⁹ Dieva Vārds ir tieši tāds pats, kāds Tas bija, kad Viņš To izrunāja pirms daudziem tūkstošiem gadu. Vienīgais, kas Tam ir vajadzīgs, ir Ūdens.

¹⁹⁰ Kāpēc mums nav ražas? Tāpēc ka mums ir iesēta nepareiza sēkla. "Kurš no jums, jūs visi, kāpēc gan jums nenomainīt savu piederību organizācijai?" Divreiz lielāks elles bērns nekā tad, kad tu tikai sāki! "Cik daudzi no jums, metodisti, gribētu kļūt par baptistiem? No jums,

baptistiem, gribētu kļūt par pentakostiem? Vienkārši pārnesiet šurp savu piederību.” Ak, Dieva dēļ! Muļķības! Draza! Velna draza. Tajā vispār nav Dzīvības. Tas ir hibrīds, liekulis, miris, divreiz miris, izrauts ar saknēm. Vai tad Jēzus neteica: “Ikvienš stāds, ko Mans Debesu Tēvs nav stādījis, tiks izrauts ar saknēm? Konfesija, lai kas tas nebūtu, tas tiks izrauts ar saknēm.

¹⁹¹ Nostāvēs tikai un vienīgi Dieva Vārds. Pareizi! Tieši to Viņš sacīja. “Jebkura cilvēka vārdi ir meli, bet Mani ir Patiesība.”

¹⁹² Tādā gadījumā, kur mēs grasāties doties? Jūs labāk atjēdzieties. Taču jūs nevarat To sadzirdēt, ja vien jūs neesat iepriekšņolemti To sadzirdēt. Mēs to izskatīsim. Nav brīnums, ka tas ir kā ūdens, kas list uz pīles muguras, tā ir izveidota, lai ūdeni atgrūstu, nevis uzsūktu.

¹⁹³ Šķirsts tika uztaisīts no gofera koka un sitimas koka. Tas ir viss...tas vienkārši ir ļoti porains. Tajā ir tikai un vienīgi poras. No tā viss ir izņemts; tā tas ir izaudzis, visvieglākais no visiem pastāvošajiem kokiem, vieglāka kā balzāmkoks. Kāpēc taisīja no tāda? Lai varētu to piesūcināt ar darvu. “Ja tas būtu bijis ozols,” jūs sacīsiet, “vai tad ozols nebūtu tikpat labs?” It nemaz. To ne ar ko nevarētu piesūcināt. Tas visu atgrūž. Tas...tas visu atgrūž; bet šis ir uzsūcošs.

¹⁹⁴ Un ista Dieva Sēkla ir uzsūcoša pret Garu. Ir aizvākts prom viss konfesionālais. Ir aizvākta visa neticība. Un, kad Svētais Gars ienāk šajā Dzīvības Dīgli, kas tur guļ, tas atnes vēl vienu Sēklu, pilnīgi precīzi. Ir piedzimis vēl viens Dieva dēls. Āmen. Vēl viens mazs dievs, Dieva dēls!

¹⁹⁵ Es esmu Branham, jo es piedzimu no Čārlza un Ellas Branhamiem. Tas padara mani par Branhamu, jo es esmu viņu sēkla. Viņu abu saskaņa, līdz ar viņu spermu, izveidoja sēklu, un tas izveidoja mani.

¹⁹⁶ Kad Dievs un Viņa Vārds kļūst Viens (Aleluja!), tas... Kad Dieva Gars aplej Dieva Sēklu, Dieva Vārdu, tas rada Dievu. Un tas nav indivīds. Tas ir Dievs, jo (kāpēc?) tu esi miris. Tu vairs neesi tu pats. Tu uzskati sevi par mirušu, esi iztukšots, gaidīdams Sēklas Dīgli. Tādā gadījumā, kas tas ir? Tas vairs neesi tu; tas nav cilvēks. Tas ir Dievs cilvēkā. Tas ir Sēklas Dīglis kā iesākumā, izteiktais Vārds. Tas ir Dieva Vārds, izpaudies cilvēkā. Tādā gadījumā tas nav cilvēks; tas ir cilvēks, kurš ir nomiris. Viņš nevar vienlaicīgi būt dēls un hibrīds. Vai nu viņš ir nāves dēls, vai arī Dzīvības dēls. Tāpēc, ja viņš ir nāves dēls, tad nes to pie velna un lai viņš to nonāvē... Aiznes to pie Dieva, tā es gribēju sacīt, un ļauj Viņam nonāvēt velnu, kas ir tevī, izdzīt viņu, padarīt tevi tukšu. Tad ļauj Dievam iedēstīt tevī Viņa paša Dzīvību, tad tas vairs neesi tu. Tā ir Dieva Dzīvība, jo tas Dieva Vārds, ko apūdeņo Svētais Gars, tas radīs tieši to pašu. Vai jūs to saprotat?

¹⁹⁷ Es labprāt gribētu pāris minūtes par to pasludināt; taču man šeit ir trīsdesmit vai četrdesmit lappuses ar Rakstu vietām, bet līdz šim es esmu izskatījis tikai trīs. Ak! Labi.

¹⁹⁸ Izpausts, tāpat kā tie darbi ir izpausti caur...tāpat caur mums, jo Tas ir tas pats Vārds. Un tā, ja gribat darīt Kristus darbus, dariet to pašu, ko darīja Viņš. “Tam, kas Man tic, būs Mani darbi.” Kas tas ir? Tic (kam?), ka Viņš ir tā oriģinālā Sēkla-Dīglis, kurš atnāca. Kur ir tā Sēkla?

¹⁹⁹ Lūk, atļaujiet man paņemt šos lakatiņus. Lūk, *šeit* ir cilvēks, kuram būtu bijis jābūt. Tieši *šeit*, šis ir tas cilvēks, kuram būtu bijis jābūt.

²⁰⁰ Kas notika? Ieva uztaisīja hibrīdu, to sakrustoja, lūk, kas notika. Ko tad tas izraisīja? Aizveda uz nāvi; vēl arvien mirst, mirst. Lūk, šis iznāca, ka ārā...

²⁰¹ Un tā, *šeit* stāv Vārds, tieši tāds pats. Lūk, *šeit* guļ Vārds, tieši tāds pats. Un tā, kas notika? Lūk, *šeit* ir Vārds. Lūk, Vārds, ar kuru Dievs pateica “vairoties un piepildīt zemi” Tas nevarēja atrast vietu, kur nolaisties.

²⁰² Visbeidzot *šis* Vārds, Tas nokļuva jaunavas klēpī. (Mēs šodien pēcpusdienā vairāk

parunāsim par diviem klēpjiem.) Un kas notika? No Tā atnāca Dzīvības Dīglis, tas, ko dod ūdens, kas dod sēkļiņai iespēju sevi atražot. Gars iznāca no Viņa un pacēlās augšup.

²⁰³ Te nu mēs esam. Mēs tuvojamies. Kas notika? Mēs Tam ticam. Mēs Tam ticam. Un tā, ko sacīja Jēzus? “Kas Man tic.” Saprotat? “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, izpaušme, kas... Svētais Gars atnāca baloža veidā, nonāca uz Manis un to izdarīja, nevis caur sakrustošanu, bet caur piedzimšanu no jaunavas.” Nevis...dzīves process, kā bērna radišana, vīrs ar sievu; nē, ne tas. Nevis hibrīds, bet piedzimšana no jaunavas. “Lūk, caur to Es dodu šo Dzīvību, ka, ja jūs ticībā pieņemsiet, ka Tēvs, ka visi pravieši, viss Dieva Vārds, Es izliešu pār jums šo Dzīvību, un jūs...nevarēsiet izdarīt neko citu, kā tikai atnest to pašu, kas esmu Es!” ...?... “Tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Un ko tad Viņš darīja? Tieši kā Tēvs Viņu veda, ko Viņš redzēja. Sv. Jāņa 5:19. Vienkārši... “Es neko nedaru, pirms Tēvs parāda Man.”

²⁰⁴ Kas Viņš bija? Padarīja Sevi par Cilvēku. “Dievs tapa par miesu un mājāja mūsu vidū. Vārds kļuva par miesu un dzīvoja mūsu vidū.” Dieva izteiktais Vārds caur jaunavu izveidoja ķermeni. Un tajā ķermenī atnāca Ūdens, Gars. “Un mazgāja ar Vārda Ūdeni.” Un pēc tam iegāja Viņā, mājāja Viņā, un, lūk, parādījās Dieva Dzīvība, izpauzdama sevi caur Kristu. Dievs bija Kristū, Svaidotajā. *Kristus* nozīmē “Svaidotais”, Cilvēks, kas ir svaidīts. “Un Dievs mājāja Viņā.” Kas tas bija? Tas Dīglis ar miesu, Svaidotais, miesa, kuru bija svaidījis Dieva Gars, darīja redzamu Dieva Vārdu. “Un mēs skatījām Viņu, Tēva vienpiedzimušo Dēlu, pilnu žēlastības.” Saprotat?

²⁰⁵ Te nu mēs esam, saprotiet. Viņš bija izpausts Dieva Vārds. Un tagad Viņš nomira, lai samaksātu parādu par tavu sakrustošanu. Ak! Ak! Tā tas ir. Kam tas viss? Lai tu varētu nomirt sev, līdz tu vairs neesi tu, un tikt piepildīts ar Viņa Vārdu, ticot Viņa Vārdam. Un tad Svētais Gars, kas bija Viņā, nonāk, lai aplietu to Vārdu, lai liktu tam augt. Saprotat? Un kas tad tas ir? Dievs izpaužas, turpina Sava pirmā Dēla darbu, Viņa vienpiedzimušā, saprotiet, kurš nomira mūsu sakrustotās dzīvības dēļ; lai Viņš varētu mūs atkal salīdzināt, lai mēs būtu Dieva dēli un meitas, lai caur Draudzi varētu plūst tā pati Dzīvība, caur Vārdu, turpinot darīt Vārdu izpaustu, kā Tas bija Kristū. Kristus bija izpaustais Dieva Vārds. Un Viņš nomira, atdeva Savu Dzīvību, lai Viņš varētu atsūtīt Garu; paņemt augšā Savu ķermeni un atsūtīt atpakaļ Garu, lai apūdeņotu, lai samaksātu izpirkšanas cenu, ja mēs tam noticēsim. Lūk, te nu tas ir: ja tu tam noticēsi. “Kas Man tic, darbus, ko Es daru...”Tad atnāk Svētais Gars uz to pašu Dieva Vārdu...

²⁰⁶ “Nu,” jūs sacīsiet, “kāpēc...kāpēc tu to visu attiecini uz Bibli?”

²⁰⁷ Bībelei ir jābūt tevī. Vārds ir Sēkla. Kamēr vien Tas guļ *šeit*, tas būs bezdarbīgs. Taču, kad Tas nonāk *šeit*, kad Tas nonāk sirdī, tad Tas caur Svēto Garu sāk izpaust Dieva darbus. Tad atnāk vīzijas, atnāk spēks, atnāk pazemība. Visa tava viszināšana pazūd. Tu kļūsti par neko. Kristus kļūst dzīvs. Tu nomirsti; Viņš dzīvo. Lūk, kā tas ir. Tāpēc ka Viņš nomira, es dzīvoju. Kad es mirstu, Viņš...Viņš atkal dzīvo. Un, kad es mirstu, Viņš ir apsolijs man Dzīvību. Un es esmu miris sev, lai man varētu būt Viņa Dzīvība. Un kā es to daru? Pieņemot Viņa Vārdu, Viņa Sēklu. Ticībā esmu ielicis *šeit* Viņa Sēklu un ticu Tam, un tad Tas izraisa precīzi to, ko saka Bībele.

²⁰⁸ Lūk, mani brāļi, izpētiet to, visā valsti. Mēs redzam daudzus atdarinājumus.

²⁰⁹ Aiziet, iesim vēl nedaudz tālāk. Saprotat? Labi. Darbi, tas pats izpaužas Viņa Draudzē, kas būtu...kas bija izpausts Kristū. Viņš tā pateica Sv. Jāņa 14:12. “Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs.”Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Labi.

²¹⁰ Iepriekšnolemts, tāds Viņš bija, tas padara Vārda Sēklu par miesu. Es labāk šeit apstāšos. Varbūt jūs to saprastu, taču kāds, kas klausās lentu, varētu...varētu to nesaprast. Iepriekšnolemti! Visi Dieva dēli un meitas ir iepriekšnolemti. Pēc maza britiņa mēs pieķersimies Rakstiem. Es vienkārši jums to nocitēšu. Vēstule Efeziešiem, 1. nodaļa, 5. pants. Labi. Mēs esam iepriekšnolemti. Kāpēc? Kristus ir tā oriģinālā Sēkla. Un šī oriģinālā Sēkla bija iepriekšnolemta caur Dieva paredzējumu, zinot, ka būs krišana, un iepriekšnolemta, ka Viņš ieņems mūsu vietu.

Vai jūs to sapratāt? Visi Dieva dēli un meitas ir iepriekšnolemti.

“Taču,” jūs teiksiet, “Tad jau šādi Viņš dažus atzīst par bezcerīgiem?” It nemaz.

²¹¹ Tu esi šeit ar brīvu morālo izvēli, taču Viņš zināja, tāpēc ka... Viņš, būdams Dievs, Bezgalīgs (kā es jums par to stāstīju), Viņš paredzēja visu, kas būs. Viņš zināja, kas viņi bija.

²¹² Lūk, Viņš nespieda Ievu to izdarīt. Viņš nespieda viņu to darīt, taču Viņš zināja, ka viņa to izdarīs.

²¹³ Un tā, nav brīnums, manuprāt Sv. Lūkas 12. nodaļā, manuprāt, tas ir tur, Viņš sacīja. Es... Neatzīmējiet to. Es līdz tam tikšu. Man tas ir pierakstīts nedaudz vēlāk. Viņš sacīja: “Viņiem ir acis, bet viņi neredz. Ir ausis, bet viņi nedzird. Jesaja labi par jums ir pateicis. Jesaja jūs paredzēja.” Un, lūk, viņi tur sēž ar acīm, ausīm un visu pārējo, tomēr viņi neredz. Kāpēc? Viņi nespēj uzņemt Dieva Vārdu. Tad Jēzus pateica: “Ak, jūs liekuļi. Jūs esat...jūs esat velna bērni un darāt viņa darbus; pēc tam nosodāt Mani,” Viņš sacīja, “noraidāt Manu kalpošanu.” Tad parādiet man, kur jūsu kalpošana atnes pilnu Dieva Vārdu, kā tas bija Viņam. Saprotat? Saprotat?

²¹⁴ Un tā, iepriekšnolemti, tāpat kā Viņš bija iepriekšnolemts. Tagad jūs sacīsit: “Kā gan var būt šāda iepriekšnolemšana?” Dieva oficiālais... Lūk, visi, kuri to nesaprot, es gribu, lai jūs tagad paceļat savas rokas, kad es tuvojos beigām. Saprotat? Dievs sākumā deva uzdevumu Ādamam un Ievai vairoties un piepildīt zemi. Lūk, kā bija dots sekss, lūk, kāpēc tas bija. Bet ko izdarīja sakrustošana? Atnesa nāvi. Lūk, mēs to izskatīsim pēcpusdienā, par diviem klēpjiem. Saprotat?

²¹⁵ Tagad pievērsiet uzmanību. Lūk, tajā Dievs paredzēja un iepriekšnolemma dēlu un meitu pasauli. Viņš iepriekšnolemma, ka viņi tur būs. Bet sakrustošanas dēļ... Dieva Vārda apšaubīšana izraisīja sakrustošanu. Dievs to visu atkal ir savedis kārtībā, lai tev vairs nebūtu jābūt hibrīdam. Tu vari atgriezties pie oriģinālā Vārda un būt Dieva dēls tieši tāds, kādam tev būtu bijis jābūt sākumā. Saprotat?

²¹⁶ Kristus nevarēja nebūt tas, kas Viņš bija; Viņš bija tas Dieva Dēls. Lūk, tā. Vai saprotat, ko tagad gribu pateikt? Saprotiet, ja tu biji paredzēts, tad tu redzi Dieva Vārdu, tu tici Tam. Kāpēc tā? (Tas ir kaut kas jauns.) Saprotat? Kāpēc?

²¹⁷ Vai jūs kādreiz esat dzirdējuši par iedzimtību ģimenē? Viens...kāds dēls it kā atveidos savu tēvu vai...vai māti, vai vectēvu, vecmammu. Tā ir iedzimtība, ģimenē. Jūs esat par tādu dzirdējuši. Vai pareizi?

²¹⁸ Nu, tieši tas pats ir ar iepriekšnolemšanu. Jau sākumā tev būtu bijis jābūt šeit pareizajā veidā. Taču, tā kā tu atnāci tādā veidā, kā tu atnāci, tu esi pakļauts krišanai. Taču, tā kā tu esi iepriekšnolemts, tu dzirdi Vārdu. Tas atved tevi atpakaļ tieši tajā, kam tu biji iepriekšnolemts. Āmen. (Nekad agrāk nebiju to redzējis.) Atved tevi pie... Kas...kas liek jums ticēt Dieva Vārdam un noraidīt visu pārējo? Tas ir tāpēc, ka jūs bijāt...tevi kaut kas ir. Kaut kur tur, pagātnē, tev būtu... Ko? Tu esi radīts, lai dzīvotu šeit mūžīgi.

“Kur tas ir Rakstos, sludinātāj?”

²¹⁹ Te nu tas ir. “Visus, kurus Viņš ir iepriekšnolēmis, Viņš ir aicinājis; visus, kurus Viņš ir aicinājis, Viņš ir taisnojis; un visus, ko Viņš ir taisnojis, Viņš jau ir pagodinājis.”

“Kāda tad jēga sludināt, brāli Branham?”

²²⁰ Tur ir...tur ir raža; vienīgais, ko es daru, es metu tiklu. Es To vienkārši tur iemetu un skatos, kur Tas nokrīt. Ja viņi To atgrūž, pasaules draņķa smāķis, konfesijas To atgrūž, es neko nevaru izdarīt; taču, ja tur ir kaut viens, kurš var To uzsūkt, viņš kļūs par Dieva dēlu vai meitu, drošāks par drošu, āmen, jo viņš ir iepriekšnolemts.

²²¹ Lūk, kāpēc Dievs varēja darīt Savus darbus caur Jēzu; Viņš bija iepriekšnolemts Dēls. “Viņš bija tas Jērs, nokauts pirms pasaules radišanas.” Pirms simts miljardu triljonu miljoniem gadiem, par ko, kā mēs pirms maza britiņa runājām, bija teikts 1. Mozus grāmatā 1:1, Viņš tieši tad bija iepriekšnolemts ieņemt Savu vietu. Āmen. Lūk, kāpēc Viņš darīja Tēva gribu. Viņš bija izpaustais Vārds.

²²² Un ikviens no pārējiem dēliem izpaudisies tieši tāpat, un tie ir tieši tie, kuri bija iepriekšnolemti. Tā nelielā grupiņa no katras paaudzes no paša pasaules sākuma celsies augšāmcelšanā. Un kāpēc viņi pie Tā turējās... Pat Pāvils runāja par to Atklāsmes...tas ir, vēstulē Ebrejiem 11. nodaļā, sacīja: “Viņi staigāja apkārt aitu ādās un kazu ādās un cieta trūkumu, spaidīti, nomocīti; bet pasaule nebija viņu cienīga.” Āmen. Viņiem nebija ko ēst, klida apkārt, bēga prom, tika vajāti un zāģēti gabalos, kā Jesaja un daudzi citi. Pāvils runā par tiem cilvēkiem. Kurš bija tas, kas sacīja, runāja par “sazāģētajiem gabalos”? Jesaja, pravietis, iepriekšnolemtais vēl pirms pasaules radišanas. Viņam būtu bijis jāatnāk caur Ievas klēpi. Bet viņš taču atnāca caur sievas klēpi...klēpi; viņa garam bija jāatnāk šurp, lai būtu par liecinieku.

²²³ Lūk, arī Jēzus atnāca, lai liecinātu par nāvi, apglabāšanu un augšāmcelšanos; ka cilvēks nomirs, taču caur Viņu atkal dzīvos, tāpēc ka Viņš ir tā Sēkla, kurai bija jāuzdigst. Āmen. Es ceru, ka jūs to redzat. Labi.

²²⁴ Iepriekšnolemti, tāpat kā Viņš bija iepriekšnolemts, tas padara tevi Vārdu-Sēklu par miesu, Viņa Draudzi, Dieva Vārdu.

²²⁵ Jūs sacisiet: “Protams, brāli Branham, katram Vārdam, es Tam ticu.” Tad nespurojies, kad lieta nonāk līdz tavai tradīcijai. Saprotat?

²²⁶ Stāvi cieši ar Vārdu. Un stāvi cieši ar To, vēro, kas notiek. Saki: “Ak, Kungs, es ticu Tam. Atsūti Svēto Garu.” Pēc tam vēro. Pēc tam, ja Viņš turpina liecināt, tad tu zini, ka esi Viņu saņēmis. Nevis caur kaut kādu sajūtu; ļaunie gari tā dara. Nevis caur kaut kādiem brīnumiem; ļaunie gari tā dara. Bet caur tavu pastāvīgo ticību Dieva Vārdam un dzīvi, kādu tu dzīvo, nekad neko nenoliegdams. Labi. Tas liek Vārdam kļūt par miesu, saprotiet, miesu, tas pats Ūdens-Gars.

Tagad britiņu uzgaidiet. Es nevaru to izlaist. Saprotat?

²²⁷ Jēzus bija Ābrahāma sēkla, runājot miesīgi. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Iepriekšnolemtā Ābrahāma sēkla. Un, kad uz Viņu nonāca Gars, kāda veida Dzīvi Viņš atnesa? Viņš atnesa ticības Dzīvi. Kādu Dzīvi?

“Vai tu gribi teikt, ka Viņam vajadzēja mitināties kā Ābrahāmam?”

²²⁸ Lūk, kur cilvēki šodien ir visu to saputrojuši. Viņi mēģina iedomāties, ka Dieva cilvēkam ir jādara *tas* un jāievēro *tas*, un jādara *šitas*. Ak, Dievs, nē! Kas bija...

²²⁹ Kādā veidā Kristus bija Ābrahāma sēkla? Ne Savā...tik daudz Savā ķermenī. Tāpēc ka Īzaks, tā Īzaka sēkla galu galā nokrita un nomira, arī tā atkrita un sakrustojās. Mēs līdz tam tiksim, tūlīt. Saprotat? Taču Ābrahāma ticības Sēkla, ka viņš ticēja Dieva Vārdam, neskatoties uz apstākļiem! Te nu tas ir! Ak! Ziniet, man gribas kliegt! Paskatieties. Saprotat? Ābrahāma ticības Sēkla. Kas tas bija? Nevis Ābrahāma ķermenis bet Ābrahāma ticība. Ābrahāma ticība (kam?) Dieva Vārdam. Vienalga, kas notika, viņš sauca visu, kas bija pretrunā Tam, it kā tā nemaz nebūtu. Ak vai, vai tad tas nesaraustītu šīs konfesijas gabaliņos? Hm, hm, hm, hm! Protams, saraustītu.

²³⁰ Ja kaut vai Patiesība par *Laulību un Šķiršanos* būtu parādīta šajā Gaismā, kura ir šeit Bibelē, tas sagrautu katru draudzi šajā pilsētā, jebkurā citā pilsētā, ja mēģinātu atgriezties pie tā. Viņi, abas puses, kļūdās. Es varu pierādīt to ar Vārdu. Viņiem abiem nav taisnība. Labi. Vai virietim būtu jādara *šīs* vai jādara *tas*, vai arī sievietei jādara *šīs* vai *tas*. Es negrāso to sacīt, jo

tagad viņu vidū jau ir pietiekami daudz apjukuma manis dēļ. Jā-jā. Jēzus sacīja: “Atstājiet viņus mierā. Aklais ved aklo.” Nu, viņi taču tikai strīdas par to; viņi tam nenoticēs. Ja viņi ir dzimuši Mūžīgajai Dzīvībai, tad viņi noticēs Vārdam. Saprotat? Pareizi. Ja nē, Dievs viņiem Sevi izpaudīs. Ja viņi Tam netic, nu, viņi arī Tam nenoticēs. Tas arī viss.

²³¹ Sākumā izskatīsim šo. Varbūt kaut kad vēlāk mēs tiksīm līdz tam. Taču sākumā izskatīsim, lūk, šo, saprotiet, un paskatīsimies, kāpēc mums ir jātic šīm lietām, kā mums tam ir jātic. Jums tam ir jātic. Ja jūs neticat, jūs ejat pazušanā. Pazušanā.

²³² “Kam ticēt, brāli Branham? Tev?” Nē, draugs, ne man. Ticiet man un...

²³³ Es runāju Vārdu. Es tur neko nepielieku. Es jums saku tikai to, ko saka Bibeles par ticēšanu šim Vārdam. Un tas, ko es esmu darijis, es esmu centies ticēt šim Vārdam tieši tā, kā Tas ir uzrakstīts; es neko nepievienoju, neko neņemu nost. Es vienkārši lasu To tā, kāds Tas ir, un tieši tā Tam ticu. Un ar Visuvarenā palīdzību un žēlastību, Viņš ir To apstiprinājis.

²³⁴ Un es prasu, lai kāds To atspēko. Lūk, jūs, kas klausāties lentas, atnāciet un to izdariet. Nosauciet man kaut vienu reizi, kad es būtu jums pateicis kaut ko kļūdainu, kad tas neīstenotos. Pasakiet man jebko, jebkurā laikā, ko Dievs nebūtu apstiprinājis un īstenojis to tieši atbilstoši tam, kā tas bija pateikts. Labi.

²³⁵ Iepriekšņolemti, tāpat kā Viņš bija iepriekšņolemts, Sēkla-Vārds tiek veidots caur to pašu Ūdeni uz (uz kā?) šīs Draudzes šodien. Vai Līgava ir iepriekšņolemta? Vai tad Dievs teica, ka Viņam būs Līgava bez traipa vai krunkas? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Tad Tā ir iepriekšņolemta? Vai pareizi? [“Āmen.”] Saprotat? Nu, Kristus bija iepriekšņolemts. Viņš bija Ābrahāma karaliskā sēkla, un ko tas izraisīja? Kad Gars nonāca uz Kristus, Viņš liecināja par Dieva Vārdu. Un, kad...kad Ūdens, Gars nonāk uz Vārda-Sēklas, Ābrahāma ticības Dieva Vārdam Karaliskā Sēkla atnesis tādu pašu ražu.

Sacisiet: “Es tam neticu.”

²³⁶ Labi, noskaidrosim to. Aiziesim un paskatīsimies. Vai mēs esam Ābrahāma sēkla? 1. Mozus grāmata 17. nodaļa. Atgriezieties 1. Mozus grāmatā un sameklējiet 17. nodaļu. Es šeit daudz ko atstāju, taču man...man ir jāpieskaras kaut kam no tā šeit, tāpēc ka var uzrasties kāds kritiķis un pateikt: “Es tam neticu.” Tāpēc mēs nedaudz par to pateiksim, lai Viņš varētu apturēt viņu no tādas runāšanas. Saprotat? Labi, 17:7, sāksim no 6. panta.

Un Es tevi darišu ļoti auglīgu (Ābrahāma Sēklu), un daudzām tautām (pagāniem un pārējiem)...un ķēniņiem būs nākt no tevis.

Un Es uzcelšu Savu derību (tagad skatieties) starp Sevi un starp tevi un tavu sēklu pēc tevis, uz cilšu ciltīm par mūžīgu derību, un būšu...būšu par Dievu tev un tavai sēklai pēc tevis.

²³⁷ Kas tagad ir Ābrahāma Sēkla? Ne jau viņa miesa. Pāvils pateica, ka “ebrejs...ka ebrejs nav ebrejs no ārienes; tas ir ebrejs iekšienē” Saprotat? Kas ir tā Ābrahāma Sēkla? Tie, kuri tic visam Dieva Vārdam, vienalga, ko saka konfesija vai tētis, vai mamma, vai kāds cits. Viņi tic visam Dieva Vārdam. Dievs pateica: “Es tieši tagad uzcelšu Savu derību, iepriekšņolemšu, šo derību ar tevi, ar tavu Sēklu ikvienā paaudzē pēc tevis, kuri tam ticēs.” Te nu tas ir, Ābrahāma Sēkla. Nu, jūs teiksiet... Tagad skatieties. Dievs pateica: “Es uzcelšu to ar to Sēklu.”

“Nu,” jūs teiksiet, “brāli Branham, tas dod ikvienam...”

²³⁸ Tagad britiņu uzgaidiet. Tagad pievērsisimies Efeziešiem, tur Vēstulē Efeziešiem, un mēs sāksim ar 1. nodaļu no Vēstules Efeziešiem. Un pēc tam mēs šeit nedaudz izlasīsim un vienkārši paskatīsimies, kas Dievam ir sakāms par šo...šo tēmu. Tagad klausieties. Pāvils, tagad paskatieties, pie kā viņš šeit vēršas.

239 Tagad visi lai ir...ir kājās, mums vienkārši vajag...tas ir, esiet modri. Mums vēl ir palikušas tikai dažas minūtes, pēc tam mēs...apmēram četrdesmit piecas minūtes, aptuveni tā, tad mēs jūs atlaidīsim pusdienās. Tagad skatieties.

Pāvils, apustulis...

240 Kas ir apustulis? "Sūtītais." "Pāvils, Jēzus Kristus sūtītais." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] "Pēc sinedrija prāta?" Es taču to izlasīju nepareizi, vai ne? "Pēc Lutera prāta vai arī...?" Nu, lai kā tur nebūtu:

Pāvils, pēc Dieva prāta Jēzus Kristus sūtītais, svētajiem...

241 Kam tas ir, pie visiem? Nē, draugi. Visi nevar to pieņemt. Jā-jā. Tā tas ir.

...svētajiem, kas ir Efezā un Kristū Jēzū uzticīgajiem

242 Tiem, kas tur jau atrodas. Tiem, kuriem, es ceru, es runāju šorīt šajā sanāksmē, tiem, kuri jau "ir Jēzū Kristū." Un tā, lūk, kam tas ir adres...

243 Saprotiet, jūs nevarat pateikt To...tiem...tiem mazuļiem tur ārā. Viņi nevar ēst gaļu. Viņiem ir jādzer piens. Viņi nav izauguši. Saprotat? Tāpēc atcerieties, viņi nevar ēst cietu gaļu. Un tā:

...un Kristū Jēzū uzticīgajiem:

Žēlastība jums un miers no Dieva mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus. (Labi.)

Lai svētīts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs ir svētījis...

244 Lūk, šeit viņš vēršas pie Draudzes. Tie nav ārējie. Tā ir Draudze.

...ar visāda veida garīgu...garīgu svētību debesīs...

245 Tāpat kā šorīt, tie, kuri To mil, vienkārši To apēd. Saprotat?

...debesīs Kristū.

Tā kā Viņā Tas mūs ir izvēlējis...

246 Vai tad mēs izvēlējamies Viņu? Jā? "Ak, brāli Branham, es...es lūdzu piedošanu. Es izvēlējos." Nē. Tu...saskaņā ar Vārdu, tu neizvēlējies.

247 Jēzus sacīja: "Jūs vispār neizvēlējāties Mani. Es izvēlējos jūs." Ak, jā! Kad Viņš To izvēlējas? Kad, kā Jēzus saka, Viņš izvēlējas Savu Draudzi? "Pirms pasaules radīšanas."

248 "Tā kā Viņā Tas mūs ir izvēlējis..." vai pēdējā atmodā, ko vadīja *tāds un tāds doktors*? Nē, nē. Varbūt tu ko tādu izlasīji kādā mācībā, mācībgrāmatā, taču ne jau *Šeit*. Saprotat?

Tā kā Viņā Tas mūs ir izvēlējis pirms pasaules radīšanas...

249 Kad mēs tikām izredzēti, vai pēdējā atmodā, vai tajā vakarā, kad mēs tikām izglābti? Nu, kad...kad vēl nebija nekādas pasaules, nebija zvaigznes, nebija nekādu atomu, ne molekulu, lūk, kad mēs tikām izredzēti. Āmen. Ak, neļaujiet man sākt par to sludināt! Es vienkārši cenšos šeit kaut ko izskaidrot. Labi.

...pirms pasaules radīšanas izvēlējies, lai mēs būtu...

250 Kas? "Locekļi?" Nē. "Mums būtu...ak, pēc tam, kad mēs esam glābti, mēs vienkārši darām, ko vien gribam?" Nē.

...lai mēs būtu svēti un nevainojami Viņa priekšā...

251 "Piederībā pie draudzes?" Nē, nē. Tā ir "mīlestība." Vai tad nē? Pareizi. Labi. "Mīlestībā."

Atvainojiet. Man šķiet, es te sāku ākstīties. Man tā nevajadzēja darīt. Labi.

...mīlestībā.

Viņš jau (Ko? Ie-priekš-no-lē-mis. Ak!) iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa bērniem (tā Sēkla jau no sākuma, saprotiet)...bērniem būt caur Jēzu Kristu, pēc Savas gribas labā nodoma.

²⁵² Kas to izdara? Dievs. Kad Viņš to izdara? Pirms pasaules radīšanas. Tātad, ja mēs atnākam caur nelikumīgu piedzimšanu caur Ievas samaitātību, kas padara mūsu visus par viņas bērniem un pakļautiem nāvei, tad suverēnajam Dievam ir jāuztaisa ceļš, lai izpirktu Savus bērnus. “Un visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis. Un neviens nevar atnākt, ja vien Mans Tēvs viņu nepievilks.” Ak vai! Nu, kur tad ir tie lielie darbi, ko jūs esat izdarījuši? Tu nekad neko neesi izdarījis. Tev būtu jākaunas. Dievs, Viņš dara pilnīgi visu! Viss notiek pilnīgi pareizi.

²⁵³ Kāds viendien atnāca un pateica, ka kāds ir pateicis par mani kaut ko sliktu un...un kļūdaini mani par kaut ko apvainojis. Es sacīju: “Ak, aizmirsti to.”

²⁵⁴ Sacija: “Kā tu vari to šādi pieņemt? Tas taču skar tavu ģimeni.”

²⁵⁵ Es sacīju: “Ak, vai!” Es sacīju: “Pirms pasaules radīšanas bija iepriekš nolēmts, ka man tiks dots pārbaudījums.” Es sacīju: “Ak, vai, vai vai! Protams. Tāpēc viss ir kārtībā.”

Sacija: “Kā tu tā vari?”

²⁵⁶ Es sacīju: “Ja es *šādi* skatītos uz leju, tad es visu laiku kristu.”

²⁵⁷ Lūk, kas šodien notiek ar cilvēkiem: “Brāli Branham, ja es pieņemtu Dieva Vārda Patiesību, viņi mani izmestu ārā.” Nu, ko tad tu meklē *šeit*? Skaties šurp, uz ceļa beigām. Saprotiet, cilvēks, kas skatās *šādi*, viņš nezina, kurp viņš iet, viņš skatās *šurp*. Taču, ja tu skaties, lūk, turp, tad tev nav svarīgi, kas notiek tagad, tu zini, kurp tu ej. Saprotat? Tieši tā. Skaties, kur tu ej. Turies vienā stripā ar Vārdu. Labi.

²⁵⁸ “Iepriekš nolēmis, ka mums būs būt Viņa bērniem.” Vai jūs tagad ticat, ka mēs bijām iepriekš nolēmti? [Sanāksme saka: “Amen.”–Tulk.] Un tā, vai Jēzus bija iepriekš nolēmts? [“Amen.”] Viņš bija tas Dieva Jērs, jau nokauts pirms vēl bija gaisma, pirms vēl bija kāds meteors, pirms vēl bija kāda molekula, atoms, jebkas. Viņš bija tas Dieva Dēls, nokauts. Ak, Dieva diženums!

²⁵⁹ Un pēc tam šis rieksta lieluma smadzenes no kaut kāda uztaisīta, pārdabiska inkubatora šeit mēģina To apstrīdēt un sacīt, ka Tas nav pareizs. Kauns un negods. Kas jūs tādi esat?

²⁶⁰ Daži no viņiem pat saka: “Elles nav.” Bet jūs katru dienu sēžat taisni uz tās vāka, astoņi tūkstoši jūdzes dziļumā tieši zem jums, vulkāniskā lava; bet pēc tam pacel degunu un ignorē Dievu un Viņa Vārdu. Kad tu ignorē Vārdu, tu ignorē Dievu. Tā tas ir.

²⁶¹ Ak vai, cik Tu esi dižens, Kungs! Cik pateicīgiem mums būtu jābūt! Labi.

²⁶² Un tā, ticīgajiem Vārdam un Garam ir jābūt vienam. Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: “Amen.”–Tulk.] Ticīgie, Vārds un Gars ir absolūti viens. Tu nedomā ar savām domām. Tu neizmanto pats savu prātu. Vai tas nav brīnišķīgi? [“Amen.”] Tas prāts, kas bija Kristū, ir tevī. Saprotat? Prāts, kāds ir Kristū, un tu pieņem Vārdu tieši tāpat, kā pieņēma Viņš, jo Viņš bija Vārds. Un Kristus prāts ir tevī, tu esi Vārds. Jūs esat Dieva dzīvais Vārds, Viņa pārstāvji šeit uz zemes, tā tas ir, turpinādami darbu. Lūk, kādai būtu jābūt Draudzei. Un, kad tā notiek, Bibeles atkal izpaužas, kā tas reiz bija agrīnajā mācekļu laikā. Tieši tāpat kā mācekļiem, Bibeles atkal ir dzīva tevī.

²⁶³ Tagad paskatīsimies. Man tagad ir jāmēģina patiešām ātri izskatīt vismaz aptuveni piecpadsmit lapas. Man patiešām šādi to negribas. Taču man vienkārši ir jāizskrien tam cauri.

Tāpēc ka es ne...tad šo pēcpusdien es būšu...rīt man ir sanāksme, un...un tagad man vienkārši ir jāpasteidzas. Labi. Tagad mēs pacentisimies izdarīt to nedaudz ātrāk, ja vien spēsīm, ātri to pārskatīt. Vai jūs ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Labi.

²⁶⁴ Un, kad tā notiek, Bībele atkal kļūst redzama, kā tas bija agrīnajā Kristus laikā. Saprotat? Tāpēc ka tu esi iepriekšņolemta Sēkla tieši tāpat kā Kristus. Un, kad uz tās Sēklas nolīst Lietus, rodas Dzīvība, kad nonāk Svētais Gars.

²⁶⁵ Kad Tas nolīza uz tām Sēklām, kas... Jēzus sacīja, ka Viņš izvēlējās viņus (kad?) pirms pasaules radīšanas, tad viņi bija iepriekšņolemtā Sēkla. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pēc tam viņi šeit savācās augšistabā, tās sēklas, Vārds. Un Vārds tur gulēja, un Tajā nebija Dzīvības. "Pavisam negaidot no Debesīm nonāca skaņa, it kā Ūdeņi gāztos, un Tas patiesībā piepildīja visu namu, kur tie atradās." Un tās Sēklas sāka augt. Tās sāka izpausties, Dieva Vārda izpausme. Labi.

Tad kāpēc ir apdzisušas atmodas ugunis?

²⁶⁶ Lūk, man šeit ir apmēram desmit Rakstu vietas, ja vien jūs varēsiet to šeit saskatīt, kuras man būtu jāpasaka. Taču man daudz kas no tā ir jāizlaiž, un tik vien tā, lai jūs ieraudzītu pamatprincipus. Labi.

Tad kāpēc ir apdzisušas atmodas ugunis? Un tā, man ir jānosauc vārdi. Pēc tam es to vairs nedarišu, ja vien Dievs man nepateiks. Taču man ir jānosauc vārdi. Man ir jāpasaka tas, ko es negribu sacīt, taču tas ir tāpēc, lai to izskaidrotu.

²⁶⁸ Jūs tagad redzat, kam es tuvojos, kāpēc es to visu esmu darījis. Es ticu, ka *Tas* ir Vārds. Un es ticu, ka Kristum ir Draudze, un Draudze ir lauks. Mēs pēc britiņa to izskatīsim. Un, pirms Gars vispār varēs kaut ko izdarīt, sākumā uz lauka ir jānogādā Vārds. Saprotat?

²⁶⁹ Tad kāpēc ir **padzisušas** atmodas ugunis? Vairs nedzird tik daudz par Billiju Grēmu, par tādiem lieliem evaņģēlistiem. Orals Roberts vairs neaizdedzina valsti kā agrāk. Par manām sanāksmēm vispār vairs neizdzirdēsi. Lūk, kur tie trīs. Kas par lietu?

²⁷⁰ Tagad mums būs viena ļoti dziļa mācība. Saprotat? Man tagad tas vienkārši būs jāizmanto. Un, ja šī lenta nokļūs Billija Grēma vai Oralas Roberta rokās, es gribu, lai jūs zinātu, mani brāļi, ka es neiztuos pret jums nevēriģi. Ja ievērosiet, es pats sevi tur ielieku kā jūsu biedru un brāli Evaņģēlijā. Un es domāju, ka pēc šī jums būs labāka izpratne, brāļi, par to, kāpēc es to visu darīju šādi. Un es ceru, ka esmu atradis žēlastību Dieva acīs un jūsu priekšā, būdams godīgs un paties, lai pateiktu jums, kāpēc tas ir tā.

²⁷¹ Un tā, Billijs Grēms, ne tik sen Billijs Grēms aizdedzināja visu pasauli. Tagad par to ir dzirdams ļoti reti. Viņš joprojām braukā, taču kas par lietu? Orals Roberts, nu, viņš vienkārši aizdedzināja visu zemeslodi; tas izdziest. Tomijs Osborns. Viņi visi ir labi, dievbijīgi vīri. Kas ir noticis? Ticot, ka Dievs mani ir aicinājis uz kalpošanu, kas ir noticis ar manējo? Lūk, es šeit atbildēšu uz dažiem jautājumiem. Saprotat? Kas ir noticis?

²⁷² Jūs sacīsi: "Brāļi Branham, tavēja ir vismirušākā no tām." Tā, tā ir taisnība. Pareizi.

²⁷³ Par Billiju Grēmu dzird vairāk kā par mani, un par Billiju dzird vairāk nekā par Oralu. Par Oralu vienā dienā dzird vairāk nekā par mani sešos mēnešos. Tomijs Osborns, Tomijs Hiks, jebkurš no šiem dievbijīgajiem vīriem, par viņiem dzird vairāk. Tāpēc, kā ir redzams, es esmu tālāk nekā viņi visi. Kas ir noticis?

²⁷⁴ "Brāļi Branham, tu saki to, ko tu tagad mums saki, ka tu patiešām tici Vārdam un visam pārējam, nu, kas tad ar tevi ir noticis? Kas par lietu?" Tieši to mēs gribam noskaidrot. Tieši to mēs gribam noskaidrot.

²⁷⁵ Un tā, tagad to iegaumējiet. Nolaidiet lietussargu un nokratiet no tā lietu, un uz britiņu

atveriet jūsu sirdis, un paklausieties.

²⁷⁶ Atcerieties, 1. Mozus grāmatas pirmajā nodaļā Bibelē ir teikts, mēs to izlasijām, lai uz tā balstītu mūsu šodienas domu: “Katra sēkla pēc sava veida.” Tai būs jādod pēc sava veida. Tā tas ir. Katrai sēklai būs jāatnes. Atcerieties, zeme ir pilna ar sēklām, un lietus liek tām atnest pēc sava veida.

²⁷⁷ Es ticu, ka ražas novākšanas laiks ir tuvu. Vai tad jūs tam neticat? [Sanāksme saka: “Āmen.” – Tulk.] Jūs visi tam piekritat. [“Āmen.”] Mēs esam tuvu ražas novākšanai. Lūk, sēklas ir iestādītas. Lūk, kas ir noticis. Sēklas ir iestādītas. Ak!

Ak, Dievs! Es vēlētos, kaut jūs ieraudzītu to, kas toreiz pagāja garām manā priekšā.

²⁷⁸ Sēklas ir iestādītas. Atcerieties, ir sējas laiks, pēc tam ražas novākšanas laiks. Viņi zina, ka viņi tā pateica. Labi.

²⁷⁹ Un tā, tika iestādītas triju veidu sēklas. Konfesionālās, Billijs Grēms, viņš bija galvenais sējējs. Orals Roberts, pentakostiem. Tika iestādīta pentakostu sēkla; es tagad runāju par organizāciju. Un vēl tika iestādīts Vārds. Jums tagad tas būs jāsaprot, draugi. Es it nekādi to nesaku, ja Dievs man nesaka. Es gribu, lai jūs to labi un skaidri saprotat. Tika iestādītas trīs sēklas.

²⁸⁰ Lūk, kāpēc stādišana ir jau gandrīz beigusies. Saprotat? Viss ir beidzies. Sēklām ir jābūt iestādītām, pirms atnāks Lietus, vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.” – Tulk.] Jeb, citiem vārdiem, Gars. Tagad jūs šeit nepiekritisiet, taču minūti paciešaties. Saprotat? Sēklām ir jābūt iestādītām; un tad nonāk Lietus, lai Sēklu aplaistītu. Vai pareizi? [“Āmen.”] Lūk, es gribu...

²⁸¹ Vai šeit atrodas kāds, kurš saprot ebreju valodu, zina ebreju vārdus? Labi. Ja gribat, varat pārbaudīt.

²⁸² Un tā, mēs tik daudz dzirdam, un tik daudzas organizācijas un visi pārējie runā par to, ka “mēs esam vēlajā lietū” Blēnas. Nekā tāda šobrīd nav.

²⁸³ Un tā, ak, es... kaut kas notiek. Es vienkārši redzu to savā priekšā. Tas patiešām ir uztvēris Garu. Saprotat? Āmen. Es zinu, ka tā ir Patiesība. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Caur viziju, saprotiet, vienkārši virzās, tuvojas. Es teju vai nevaru skatīties šeit lejā. Saprotat? Katru reizi, kad paskatos, es redzu, kā tas vienkārši kustas augšup un lejup manā priekšā, lūk, *šadi*, un izbeidzas; un virzās *šajā* virzienā, un skatos *turp*. Es mēģināju pavērot tos puisus, kuri sēž, lūk, tur lejā. Skatījos turp, un es skatos it visur, it kā tas tur būtu. Saprotat? Labi.

²⁸⁴ Atgriezīsimies atpakaļ un pamēģināsim vēl vienu reizi, un pārliecināsimies, ka es to toreiz sapratu. Es nezinu, kas tieši notika pie tās līnijas. Skatieties.

²⁸⁵ Es ticu, ka ražas novākšanas laiks ir tuvu. Sēklas ir iestādītas, konfesionālās draudžu sēklas, tādas kā evaņģēliskās, kā baptisti un prezbiterieši, un luterāņi. Un pentakostu sēklas ir iestādītas pentakostu organizācijā, caur tādiem lieliem vīriem kā Orals Roberts, Tomijs Hiks un Tomijs Osborns, lieli Dieva vīri. Saprotat? Un es ticu, ka ir iestādīts Dieva Vārds, neapgānīts, ārpus visām tām organizācijām. Lūk, kas par lietu. Saprotat? Tai Sēklai ir jābūt...

²⁸⁶ Sēklas augam ir vajadzīgs Sēklas Ūdens, pirms Tas spēs augt. Ir jānonāk Ūdenim, pirms Sēkla, kas bija iestādīta, var augt.

²⁸⁷ Un tā, “Nu,” jūs teiksiet, “brāli Branham, tas bija mūsu...” Es zinu. Pareizi. Es uztveru jūsu domu, saprotiet. Jūs vienkārši tagad nevarat to noslēpt. Jā-jā. Labi. Tāpēc esiet uzmanīgi ar to, ko jūs domājat.

²⁸⁸ Un tā, tai Sēklai ir jātiek iestādītai. Un pēc tam Tai ir vajadzīgs Ūdens, lai varētu augt.

²⁸⁹ Lūk, jūs sacisiet: “Brāli Branham...” Es tomēr šeit izteikšu jūsu domu. “Mēs jau saņēmām

Ūdeni.” Lai tā ir. Pareizi. Jūs Ūdeni jau esat saņēmuši.

²⁹⁰ Vai jūs kādreiz esat stādījuši kāpostus vai vēl kaut ko, vai sēklas, vai vēl kaut ko tādu? Parasti tiem tiek ūdens, vienkārši nedaudz tiek tiem uzliets. Saprotat? Labi.

²⁹¹ Taču, lūk, skatieties. Kas mums bija tajā stādīšanas laikā? Agrais lietus.

“Ak,” sacīstiet jūs, “brāli Branham, blēņas!”

²⁹² Tagad tikai britiņu uzgaidiet. Paņemiet vārdu “agrais” no Joēla 2. nodaļas un izskatiet to, un pārbaudiet, vai ebreju vārds... Paskatieties ebreju valodā, pārbaudiet, vai tas nav tas. Ja gribat, varat to pierakstīt m-o-u-r-e-h, *moureh*, un sameklējiet šo ebreju vārdu, iztulkojiet, paskatieties *moureh* nozīmi. Mācība, ir bijis mācības “lietus”

²⁹³ Ir bijis konfesionālās mācības lietus, “par miljonu vairāk četrdesmit ceturtajā gadā,” baptisti. *Tik un tik, tik un tik* locekļu draudzē. Orals Roberts un tie brāļi līdz ar pentakostu kustību, ekonomiskā...varenā pentakostu kustība, viņi sasniedza miljonus. Saprotat? Tā tas ir. Bet tā Sēkla, Vārds izgāja mazākumam, grupiņai.

²⁹⁴ Tagad skatieties. Lūk, atcerieties, vārds m-o-u-r-e-h, *moureh* nozīmē mācība, “agrais lietus”. Tur ir teikts *moureh*, “lietus”, mācības lietus. Nolieta mācības lietus. Billijs Grēms ir apstādījis pasauli; pentakosti ir apstādījuši pasauli; un Vārds ir apstādījis šo pasauli.

²⁹⁵ Un tā, kas tad notiek tagad? Tagad viņa gaida “vēlo lietu”. Lūk, kad viņa atnes savus augļus. Ak! Vai! Es ceru, ka jūs to sapratāt. Tādējādi, kāda veida sēklu tu būsi iesējis savā laukā, tieši tāda veida ražu tu nopļausi. Ja konfesijas grib vairāk locekļu, tieši to viņas dabūs; tieši to viņas ir dabūjušas. Pentakosti grib vairāk pentakostus; tieši to viņi dabūs. Pareizi. Taču Vārds dos Dieva dēlus un meitas. Hm-Hm. Hm-hm. Pareizi. Arī tas notiks. Skatieties. Paskatieties, kam ir jānotiek, kad būs šis varenais vēlais lietus; kā viņi rāpsies pāri vaļņiem, lēks pāri un kā viņi būs nākamā armija. Tikai britiņu uzgaidiet. Hm-hm. Tu dabūsi tādu ražu, kādas sēklas tu būsi iesējis savā laukā. Labi.

²⁹⁶ Divi konfesionālie veidi, jūs saprotat, divi konfesionālie veidi apvienosies, lai dotos uz Sodomu.

²⁹⁷ Taču Vārds paliks ar Izredzētajiem, ar Ķēnišķīgo Sēklu. Āmen. Saprotat? Jēzus sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka dēls.”

²⁹⁸ Tur aizgāja divi eņģeļi, divi svaidīti kalpotāji atnāca uz Sodomu, lai mēģinātu izvest vienu vīru, kas bija atkritis (viņā bija kaut kriptatiņa Dieva), un viņa sievu, viņa līgavu, jūs zināt, kas ar viņu notika; viņa krita negodā. Un paskatieties uz viņa meitām; un paskatieties, kas ar viņām notika pēc tam, kad viņi izgāja. Vienmēr ir kāds mats cepumā. Jūs zināt, ka tā tas ir. Atvainojiet man šo izteicienu; taču, zīniet, tāds joks. Tāpēc tas ir... Tā vienmēr ir bijis. Mēs to zinām. Lūk, jūs nevarat noliegt Dieva Vārdu.

²⁹⁹ Taču tur bija Kāds, kas palika ar Ābrahāmu, kurš deva zīmi. Jā. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Labi. Labi. Kāds tur palika.

³⁰⁰ Kā tika nosaukts Ābrahāms un viņa grupa? Par izredzēto Sēklu, kura nekad neapstājās. Viņi bija piligrimi. Viņi ceļoja uz *šejieni*, viņi ceļoja uz *turieni*; viņi ceļoja *šurp*; viņi ceļoja *turp*; starpkonfesionālie.

³⁰¹ Taču konfesija apstājās un uztaisīja sev pilsētu. Un Lats kļuva par priesteri vai par bīskapu, vai...jūs zināt, lai kas tas arī nebūtu, par lielu vīru, sēdēja...sēdēja pilsētā un bija par soģi, kurš saka (bīskaps, reģionālais presvīters): “Nē, mēs negribam tādu tipu mūsu vidū. It nemaz. Viņš nepiekrit mūsu teoloģijai. Mēs nevaram to pieņemt.” Lūk, kur ir Lats. Lūk, kur viņš sēž. “Ja viņam nav mūsu grupas biedra kartītes, mēs viņu vispār nepieņemsim.” Tu, hibrid, kas tevi ir ielicis par soģi pār Dieva Namu? Hm-hm. Jā! Dieva Vārds tik un tā tiks sludināts.

³⁰² Svētais Martins devās pie tādas grupiņas, un tas puisis pat nepiecēlās, lai izrādītu viņam cieņu, kad tas bija salauzis vārtus. Dievs pat sadedzināja apģērbu, kas bija viņam mugurā, mugurpusi, piespieda viņu piecelties un sveicināt to Dieva pravieti, kas ienāca pilsētā. Hm-hm. Tā tas ir. Viņa krēsls, kur viņš sēdēja, aizdegās, tronis, kur viņš atradās. Pareizi. Jūs esat lasījuši draudzes vēsturi. Tieši tā. Viņš devās uz turieni ar patiesu Vārdu, darīja zīmes un brīnumus; un pierādīja, uz Vārda pamata, kas viņš bija. Viņiem bija pašiem sava biskapija, un viņiem bija tas, ko viņi gribēja, un tieši to viņi gribēja. Taču Dievs grasījās satikt to... Varbūt tur atradās daži izredzētie bērni, un viņam bija jāiet, lai viņus atrastu. Pareizi.

³⁰³ Un tā, atcerieties, kas tas bija? Lūk, uz britiņu šeit apstāsimies. Latam reiz pašam bija izvēles iespēja būt starpkonfesionālam. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Reiz viņam bija iespēja ceļot kopā ar Ābrahāmu, taču šis pasaules mīlestība viņu noslāpēja. Tieši tas ir noticis šodien.

³⁰⁴ Un, atcerieties, tie, kuri atradās Sodomā vispār neredzēja nevienu no tiem pārdabiskajiem brīnumiem. Viņi bija sisti ar aklumu. Un Vārda sludināšana sit ar aklumu neticīgā acis. Lūk, ko ir izdarījis Billijs Grēms un pārējie, sita ar aklumu to neticīgo acis. Pareizi.

³⁰⁵ Tagad jūs nevarat noliegt, ka Jēzus sacīja: "Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks..." Te nu tas ir, Bibelē. Saprotat? Tieši tāpat būs, kad atnāks cilvēka Dēls.

³⁰⁶ Tagad skatieties. Taču tur bija Viens, kurš bija Vārds. Viņš bija Vārds, un kur Viņš palika? Ar to apsolīto, ar to izredzēto. Vārds palika ar to, kurš bija izredzēts. Un šodien Dieva Vārds paliks ar To, kurš ir izredzēts, ar Ābrahāma Ķēnišķīgo Sēklu pēc apsoliņuma.

³⁰⁷ Kāda veida darbus Tas darīja? Kad Tas tika izpausts aptuveni pēc astoņsimt gadiem Jēzus Kristus apveidā, Tas darīja tos pašus darbus, ko toreiz bija darījis tas Viens, bija darījis Vārds pie Ābrahāma telts ieejas. Sēdēja ar Savu muguru pret telti, pateica Ābrahāmam, ka viņa vārds ir Ābrahāms; nevis Ābrams, kāds tas vienmēr bija bijis, ka viņa vārds... Taču viņa vārds bija Ābrahāms, jo dažas dienas pirms tam Dievs bija saticis viņu un pateicis, ka viņa vārds ir Ābrahāms. Sacīja: "Kur ir tava sieva," nevis Sā-ra-ja, bet S-ā-r-a, "kur ir tava sieva, Sāra?" It kā Viņš nezinātu.

Sacīja: "Viņa ir telti, Tev aiz muguras."

³⁰⁸ Viņš sacīja: "Es apciemošu tevi..." "Es", personas vietniekvārds. "Es apciemošu tevi pēc gada šini laikā," ak, "un tev būs tas bērniņš, kuru tu esi gaidījis."

³⁰⁹ Vēlais lietus teju teju sāksies. Tu esi tur glabājies to Sēklu jau pietiekami ilgi, turpinot ticēt. Un tu gaidi Dēla atnākšanu, un Viņš nāk. Āmen. Lūk, kas ir istā Draudze šodien, saprotiet, tā izredzētā Sēkla. "Tu esi Viņu gaidījis, un Es sūtišu Viņu tev." Āmen. Kas tā pateica? Vārds.

"O-o," tu teiksi, "vai tad tas bija Vārds?" Lūdzu piedošanu.

³¹⁰ Ābrahāms nosauca Viņu par "Elohimu", tas ir Visuvarenais, pats par sevi Pastāvošais. Viņš bija Vārds, Elohimis.

³¹¹ Pie kā Viņš atnāca? Pie Ābrahāma Sēklas. Lūk, atcerieties, Viņam nebija nekāda sakara ar tām konfesijām. Viņš palika tieši ar Izredzēto un sludināja, pareizi, un parādīja zīmi. Un Jēzus sacīja.... Tagad nedaudz uzgaidiet.

³¹² Tad Sāra sevi...paskatieties uz šo apgānīšanos, saprotiet. Lūk, patiesībā, par Tā apšaubīšanu Dievs būtu viņu tur uzreiz nonāvējis. Vai jūs to zinājāt? Bet viņa iznāca un noliedza. Ābrahāms... Viņa pasmējās savā piedurknē, citiem vārdiem sakot, pie sevis. Lūk, viņa vispār, iespējams, pat nepasmaidīja. Taču dziļi savā sirdi viņa...viņa...viņa it kā nedaudz iesmējās. "Man, vecai sievietei, simts gadus vecai; kopš menopauzes ir pagājuši piecdesmit gadi,

dzīves periods. Es visus šos gadus dzīvoju kopā ar viņu! Nu, nu jau divdesmit piecus, iespējams, trīsdesmit gadus mēs neesam dzīvojuši kā vīrs ar sievu. Saprotat? Un grib pateikt, lai es vēl iedegos ar savu kungu?” Ar Ābrahāmu, viņas viru!

³¹³ Lūk, kādām sievietēm jums visām ir jābūt. To pašu sacīja Pāvils. Lūk, cik stipri miliet savu viru. Nevis vienkārši kaut ko tur sakrustojiet. Saprotat? Atcerieties, jūsu domas... Mēs šodien par to parunāsim, “klēpis, doma”. Tāpēc tagad... Taču šādi viņa milēja Ābrahāmu tik ļoti, ka viņa sauca viņu par kungu.

³¹⁴ “ Mans kungs arī ir vecs, un es esmu veca, un es atkal iedegšos ar viņu? Un viņa... [Brālis Branhams atdarina Sāras kluso smiešanos–Tulk.]

³¹⁵ Un tas Eņģelis parādīja Ābrahāmam, kas Viņš bija, ka Viņš bija Vārds. Viņš sacīja: “Kāpēc Sāra smējās?”

Un tā, viņš izsauca viņu ārā, bet viņa sacīja: “Es nesmejās.”

Viņš sacīja: “Bet tu smējies.”

³¹⁶ Kas? Tā ir žēlastība. Saprotat? Uzreiz, tieši tur Dievs būtu viņu nonāvējis, taču Viņš nevarēja. Ak! Vai redzat mūsu muļķošanās? Viņš būtu nonāvējis mūs visus, taču Viņš nevar. Lai nonāvētu Sāru, Viņam būtu jāpaņem Ābrahāms, jo Sāra bija Ābrahāma daļa. Viņi bija viens, savienojusies. Un, lai ņemtu un iznīcinātu Draudzi, Viņš nevar to izdarīt, jo Tā ir daļa no Viņa Paša, Kristus; daļa no Viņa paša, Vārds, kļuvis par miesu. Ak! Apbrīnojamā žēlastība, cik saldi tas skan! Viņš nevarēja to izdarīt. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Viņš nevarēja Viņu nonāvēt. Viņš nevarēja atņemt viņas dzīvību, jo viņa bija daļa no Ābrahāma. Saprotat? Viņa bija miesa no viņa miesas un kauls no viņa kaula.

³¹⁷ Kad mēs kļūdāmies, nesakiet: “Bet es...es taču izgāzos.” Nē, tas nepadara tās... Ābrahāms daudzkārt izgāzās. Saprotat?

³¹⁸ Taču Viņš nevarēja paņemt Draudzi. Viņš nevar nonāvēt Izredzētos, Viņš nevar atņemt tavu dzīvību, jo tu esi daļa no Viņa Paša. Tu esi Vārds. Vārds ir tevi. Tas Sevi izpauž, Sevi pierāda; mīlestība, prieks, miers, pacietība. Visi Dieva Vārdi, tu tici, ka katrs no Tiem darbojas, un Dievs darbojas caur tevi. Saprotat? Tu esi daļa no Vārda, kas ir Kristus. Un mēs zinām, ka Viņš ir Vārds. “Un mēs esam miesa no Viņa miesas, kauls no Viņa kaula.” Lūk, lūdzu.

Nu mēs esam kaut kam pietuvojušies.

³¹⁹ *Moureh, moureh*, lietus, “agrais” lietus, ir nolijis stādišanas lietus. Un tā, kas ir noticis? Ir iestādīts agrais lietus; nolija vēlais lietus. Kas notika? Sodoma un tās sodomieši sadega; Ābrahāms saņēma apsolīto dēlu. Jēzus sacīja: “Lai tie aug kopā. Nezāles tiks savāktas, sasietas un sadedzinātas. Klēt... Kvieši dosies uz klēti.” Saprotat? Vēlais lietus ir ļoti tuvu. Mēs dabūsim...

³²⁰ Es negribu pārāk ilgi ar to kavēties, jo man šeit par to ir kaut kas patiešām labs, es zinu. Saprotat?

³²¹ Tās divas konfesijas apvienosies, pentakosti un tie pārējie, viņi apvienosies. Taču Vārds paliks ar Ābrahāma apsolīto Sēklu, kā Viņš palika toreiz. Jēzus sacīja: “Kā tas bija toreiz...” Vai jums ir ausis, lai dzirdētu, acis, lai redzētu, saprašana, lai saprastu? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Jēzus sacīja: “Kā tas bija, vai tad nav rakstīts...” Vai Viņš neteiktu, ja Viņš stāvētu šeit šajā rītā, vai...vai tad Viņš neteiktu: “Vai tad nav rakstīts – kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad būs cilvēka Dēla Atnākšana?” [“Āmen.”] Vai tad jūs neredzat, kā šeit parādās divas ražas, kuras saņem savu pēdējo lietusgāzi? Tās ir atnākušas līdz šai pēdējai lietusgāzei. Saprotat? Kas notika pēc tam? Eņģeļi un Tas Kungs pazuda. Tad sākās lietus. Labi.

³²² Tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Un tā, man šķiet, es šeit runāju par šo tēmu, jā, par lietu

un vēlo...vēlo lietu. Visas zīmes šobrīd norāda uz beigām. To zina katrs, kas tic Dieva Vārdam. Pat...

³²³ Atļaujiet man šeit aizkavēties pie vēl vienas lietas. Es nosaukšu vārdu. Es negribu būt nepieklājīgs, taču man ir... Es esmu... Es pateicu Dievam, ka es...es...es ne no kā neizvairīšos, ka atnāks šurp un vienkārši precīzi izteikšu, ko esmu zinājis visu savu dzīvi, un tad vēl šeit ir dažas lietas beigās, kuras es noklusēšu, kuras es zinu, taču es...es...es jums to izteikšu, cik nu daudz Viņš ļaus man to darīt. Pirmkārt, es...

³²⁴ Misters Vuds zina, ka pēc tam, kad saņēmu šīs un vēl daudz lapas neskaitot šīs, Svētais Gars pateica: "Nedari to." Vai es pazvanīju tev, mister Vud, un pateicu, ka "Viņš pateica man to nedarīt"? Tāpēc es atgriezos atpakaļ un lūdzos, un tajā naktī Viņš atnāca pie manis vizijā un pateica: "Ej un izdari to. Paņem To un ieliec To tur, tāpēc ka viņi To nesapratis. Tam vēl nav pienācis laiks; noliec To šeit." Un es tā izdarīju. Pareizi. Saprotat? "Paklausība ir labāka nekā upuris." Saprotat? Labi. Paklausība!

³²⁵ Tagad skatieties. Mēs esam... Tas rāda jums, ka mēs esam pēdējā laikā, pat ne... Tā līdzība par gudro jaunavu un negudro jaunavu...jaunavu attiecas uz mums. Un tā, skatieties. Negudrā jaunava...jaunava... Atvainojiet. Negudrā jaunava būs hibrīds. Saprotat? Viņai bija tā Sēkla bez Eļļas, mitruma, kas liktu tai augt. Lūk, un ko viņa dara? Tās...tās divas grupas, pentakostu grupa un šīs pasaules konfesjonālie (evanģēliskās grupas) parādās kopā. Saprotat? Kamdēļ? Iet uz Sodomu, saprotiet, saprotiet, tagad skatieties, lai novāktu šo ražu. Pievērsiet uzmanību, negudrā jaunava, jaunava.

³²⁶ Vai esat ievērojuši, ka...pat viens no maniem lielajiem draugiem, patiešām izglītots, apķērigs cilvēks, inteliģents, izcils pentakostu virs... Un es redzu, kā mani brāļi no Kristīgajiem Uzņēmējiem skaļi slavē Dievu, jo tur viņiem ir anglikāņu baznīcas sludinātāji, katoļu priesteri. Interesanti, vai tie cilvēki nav pa istam aizmiguši? Vai jūs saprotat? Viņi saka: "Ak, brāļi Branham, tā ir visvarenākā lieta, par kādu tu jebkad esi dzirdējis. Nu, tie anglikāņu ļaudis atnāca šurp un viņi saka, ka viņiem ir Svētais Gars. Viņi runāja mēlēs. Viņi darijās tās lietas. Slava Dievam! Es esmu pārliecināts, viņi...viņi, viņi ir tikai... Nu, viņu draudzē ir notikusi revolūcija." Ak vai!

³²⁷ Brāļi, vai tad jūs nezināt, kas tas ir? Tā ir zīme. Kad gudrā jaunava grib Eļļu... Jeb, tas ir, negudrā jaunava grib Eļļu, un, kamēr viņa To pērk, tieši tas ir tas laiks, kad nāk Līgavainis. Ak, jūs pentakosti, kas par lietu? Nu, jūs to neieraudzīsiet, ja vien Dievs jums to neparādīs, tas nu ir pavisam droši. Ja...ja jūs neesat tur atdzimuši, tam iepriekšnolemti, tad jūs palaidīsiet to garām. "Svētītas tās ausis, kuras dzird." Svētītas tās sirdis, kas saprot, jo laiks ir ļoti tuvu. Par to liecina visas zīmes. Saprotat?

³²⁸ Paskatieties, kāda veida atmodas viņiem ir. Varenas atmodas ir bijušas. Izskatās labi, vai ne?

³²⁹ Jūs sacīsiet: "Nu ko, brāļi Branham, tu nostādi mūs neērtā stāvoklī." Es gribu, lai tieši tādā jūs arī būtu.

"Kā gan tu zināsi, kas ir pareizi un nepareizi?"

³³⁰ Pārbaudiet to ar Vārdu. Lūk, kā var pateikt, vai tas ir pareizi vai nepareizi. Lūk, kā; vienkārši...vienkārši pārbaudi to ar Vārdu. Paskaties, ko tas saka par Vārdu. Jebkurš gars, skaties, ko tas saka par Vārdu. Ja viņš noliedz Vārdu, viņš nav no Dieva. Saprotat? Nav svarīgi, kas tas ir, ja tas noliedz Vārdu, tas nav no Dieva. Skatieties, pārbaudiet to ar Vārdu un paskatieties, kas notiks.

³³¹ Jēzus brīdināja mūs par to. Mateja 24. nodaļa un 35. pants. Es vienkārši vēlos uz to atsaukties ierakstu dēļ. Tagad mazu britiņu. Mums vēl ir ne vairāk kā apmēram divdesmit minūtes, līdz mēs beigsim, un...un es esmu pārliecināts, ka mēs no tā nepabeigsim pat trešdaļu,

taču man tas vienalga ir jāizlasa. Saprotat? Mateja 24:35. Tagad klausieties uzmanīgi, ko sacīja Jēzus. Lūk, kā tas... Kā Viņš pateica mums, ka "tie divi gari būs tik tuvu, tas apmānītu pat pašus Izredzētos". Jūs to zināt. Vai pareizi? Un tā, vai tas patiešām tā būs? Tieši tā. Mateja 24:35 ir teikts:

Debesis un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nebeigsies.

³³² Un tā, Viņš... Ka tie divi gari ir tik tuvu kopā, lūk, tā tam ir jābūt. Tā tam ir jābūt. Pentakostu konfesijai ir jāizturas tik ļoti isteni, ka izskatās tik isteni, ka pat Jēzus sacīja, ka tikai Izredzētie netiks piemānīti. Tas mani teju vai nobeidz. Taču, mani konfesionālie brāļi, vai tad jūs neredzat, kāpēc...kāpēc darīju to, ko darīju? Saprotat? "Tik tuvu, ka piemānītu pat pašus Izredzētos, ja vien būtu iespējams."

³³³ Taču Izredzētajiem, kuri ir izredzēti Mūžīgajai Dzīvībai... Lūk, runājot par asiem izteicieniem, mēs pēc britiņa par to parunāsim, patiešām to aizskarsim. Saprotat? Tas... Atcerieties, tas...tikai un vienīgi izredzētie To satvers.

"Nu," jūs teiksiet, "bet kā gan tu zini, ka tu nekļūdieš."

³³⁴ Tad pārbaudiet mani ar Vārdu. Nāciet, pārbaudiet jūsu konfesiju ar šo Vārdu. Paskatīsimies, kam ir taisnība. "Visu pārbaudiet," ir teikts Bibelē.

³³⁵ Jūs sakāt: "Nav svarīgi, vai tu esi kristīts *šādā* veidā vai *tādā* veidā." Tas ir svarīgi. Tieši to Ievai sacīja Sātans.

³³⁶ Kāds jau bija kristīts apustuļu darbu 19. nodaļā. Arī viņus bija kristījis labs kristietis, Jānis Kristītājs. Pāvils sacīja: "Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu kopš noticējāt?" Mēs sacījām...

Viņš sacīja: "Mēs nemaz nezinām, ka tāds Svētais Gars ir."

³³⁷ Sacīja: "Kā tad jūs esat kristīti?" Ja jūs būtu to uztvēruši, tad jūs to būtu zinājuši. Saprotat? "Bet kā jūs būtu... Kā...kā jūs tikāt kristīti?"

Viņš sacīja: "To taču izdarīja Jānis, tas varenais vīrs, kurš kristīja Jēzu."

³³⁸ Pāvils sacīja: "Tagad tas nedarbosies. Tāpēc ka Jānis ne...kristīja tikai nožēlai, nevis grēku piedošanai; tas Upuris vēl nebija pienests." Un, kad viņi to dzirdēja, viņi tika pārkristīti Jēzus Kristus Vārdā.

Kā būtu, ja Mozus pateiktu...

Dievs pateica: "Novelc savas kurpes, Mozu."

³³⁹ Vai tad viņš pateica: "Zini, šorit es tās pamatīgi sašnorēju, Kungs. Es parādišu Tev vairāk cieņas, es novilkšu savu cepuri?" Tas nebūtu strādājis. Viņš neteica cepuri. Viņš pateica kurpes.

³⁴⁰ Un tieši sātans ir tas, kurš cenšas To atšķaidīt, kā viņš izdarīja ar māti Ievu. Taču katrs Vārds ir Patiesība tieši tā, kā Dievs To šeit ir uzrakstījis. Lūk, kā es Tam ticu.

³⁴¹ Nu, tu vari tā arī turpināt. Ja tu saki: "Nu, mums ir Patiesība," nu ko, tad tik uz priekšu. Viss kārtībā. Ja jau tu esi tik akls, ka tā arī turpini, klupdams tumsā. Tieši šis Vārds tiesās tevi, brāļi, nevis tava ticības mācība.

³⁴² Ak, tas izskatās labi. Jā, draugi, tas izskatās labi. Un jūs sakāt: "Nu, brāļi Branham, britiņu uzgaidi. Dievs ir svētīts, es redzēju, kā viņi tur aiziet un dziedina slimos." O-o, protams, es arī. "O-o, es esmu redzējis, kā viņi runā mēlēs." Jā, draugi, arī es.

³⁴³ Es nekad neesmu tam ticējis, un neviens nevarēs pierādīt ar Dieva Vārdu, ka sākotnējais Svētā Gara pierādījums ir runāšana mēlēs. Es gribu, lai kāds to izdara. Es vienmēr esmu metis šo izaicinājumu. Es ticu runāšanai mēlēs. Jā, draugi. Taču es esmu redzējis, kā ļaunie gari runā

mēlēs. Raganas un burvji runā mēlēs un tās iztulko, noliegdami, ka ir bijis tāds Jēzus Kristus. Es esmu redzējis, ka vīrs runā mēlēs un dzīvo ar cita vīra sievu; stāvēja un skatījās man tieši sejā, un viņa priekšā parādījās vīzija; pasauca viņu malā un liku viņam to apliecināt. Un jūs saucat to par Svēto Garu? O-o, jā.

³⁴⁴ Jūs sakāt: “Nu, brāli Branham, vai tu netici, ka Svētais Gars runā mēlēs?” Ticu, draugi. Taču pārbaudiet to ar Vārdu. Saprotat?

³⁴⁵ Janne un Jambre darija brīnumus. Tā tas ir. Vai tad nē? Jā, draugi. Janne un Jambre, kad Mozus nonāca Ēģiptē, visu, ko Mozus darija kā zīmes, Janne un Jambre, šie divi burvji, varēja izdarīt to pašu. Divi ļaunie gari! Mozus pateica: “Mušas!” Viņi sacīja: “Mušas!” Mozus sacīja: “Nūja uz zemes!” Viņi sacīja: “Nūja uz zemes.” “Čūska!” “Čūska!” Tā tas ir. Viņi varēja darīt brīnumus.

³⁴⁶ Bibeles saka, ka “pēdējās dienās, ka parādīsies ļaunie gari, darot brīnumus, un pievils cilvēkus.” Ārkārtīgi asi, brāli, taču tev ir jāzina Patiesība.

³⁴⁷ Jēzus sacīja: “Daudzi nāks pie Manis tajā dienā un sacīs: 'Kungs, Kungs, vai tad es Tavā Vārdā nedariju *to* un nedariju *šito* un *šito*, un tā tālāk?’” Viņš sacīs: “Ejiet prom no Manis, jūs netaisnības darītāji.” Kas ir netaisnība? Kad tu zini kaut ko kā nepareizu, taču vienalga to dari. Un tu zini, ka Dieva Vārds ir pareizs. Kāpēc tu liekuļo? Savas organizācijas dēļ, un paņem nedaudz no *šejienes*, bet visu pārējo no Tā nepaņem. “Tu, netaisnības darītāj,” sacīja, “ej prom no Manis. Es nekad neesmu tevi pazinis.” Lūk, tas... Vai nu tu izlauzīsies cauri ellei šeit vai arī pēc tam... Lūk, saprotat? Un tā, atceries, tā ir taisnība. Tieši tā sacīja Jēzus.

³⁴⁸ Janne un Jambre nostājās pret Mozu. Atcerieties. Un Bibeles saka: “Kā viņi uzstājās pret Mozu, viņi atkal uzradīsies pēdējās dienās, tie gari.” Kas? Tieši pirms cilvēku atbrīvošanas. Aleluja! Atbrīvošanas laiks ir klāt.

³⁴⁹ Jēzus sacīja, tur Mateja 24. nodaļā, ka...ka “viņi pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Tikai Izredzētie To uztvers, vienkārši viens *šeit* un *tur*. “Pat pašus Izredzētos, ja iespējams.”

³⁵⁰ “Tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie cilvēki ar pavisam samaitātu domāšanu attiecībā uz Vārdu, attiecībā uz Patiesību.” Un Vārds ir tā Patiesība. Vai pareizi? Lūk, tas nav attaukots piens, draugi. Saprotat? Skatieties. Viņi...

³⁵¹ Bibeles saka, ka Jēzus sacīja, ka “viņi būs tik līdzīgi, ka viņi pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Taču tas nav iespējams. Tā Sēkla tur nokritis, jo Tā bija iepriekšnoņemta tur nokrist. Sēklas ir izsētas; konfesijas ir iesējušas. Arī Vārds ir iesēts. Saprotat?

³⁵² Un Jannes un Jambres, viņi, tie cilvēki, Bibeles saka, ka tie ļaunie gari uzradīsies pēdējās dienās un pievils cilvēkus ar šiem brīnumiem un zīmēm, kuras tie var īstenot. Kā jūs varēsiet viņus atšķirt? Ar Vārdu. Pat Vecajā Derībā ir teikts: “Ja viņi nerunā saskaņā ar likumu un praviešiem, tad viņos nav dzīvības,” ja viņi noliedz kaut vienu lietu.

³⁵³ Tad parādiet man kaut vienu cilvēku, kurš ir kristīts, izmantojot “Tēva, Dēla un Svētā Gara” vārda titulu. Kāpēc tad tā darāt jūs? Ticības mācība, hibrīds, miruši bērni, ārlaulības bērni, divreiz miruši, izrauti ar saknēm! “Un ikviena sakne, kuru... Ikvienš stāds, kuru nav stādījis Mans Tēvs, tiks izrauts ar sakni. Gan debesis, gan zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs,” sacīja Jēzus.

³⁵⁴ Vai tagad redzat, kāpēc es šādi esmu stāvējis? Parādiet man kaut vienu lietu, kas saka, ka sievietei apgriezti savus matus nav lāsts. Lūk, lūdzu. Bet jūs ar mani vēl strīdaties.

³⁵⁵ Vēl cilvēki saka: “Brālis Branhams ir pravietis. O-o, ticiet viņam, kamēr vien viņš runā ar cilvēkiem, stāstīdams tiem par viņu grēkiem un tā tālāk. Taču, kad viņš sāk mācīt, neticiet Tam.”

Nu, nabaga liekulis. Tu neko nesaproti. Vai tad Bībele nesaka, ka "Dieva Vārds nāca pie praviešiem"? Es sevi par pravieti nesaucu. Es neesmu pravietis; taču to sacijāt jūs. Es saku to, ko sacijāt jūs, bet tad jūs apgriezaties un sakāt ko tādu. Nesakiet, ka jūs to neesat sacījuši. Man pat ir ierakstīts uz lentas, kur jūs to pateicāt. Bet jūs to nezinājāt, vai ne? Vienkārši gribu, lai jūs reiz pateiktu, ka neesat to sacījuši. Tas ir viss, ko es gribu no jums dzirdēt. Es jums atskaņošu jūsu pašu balsi.

³⁵⁶ "Kā Janne un Jambre pretojās Mozum." Brīnumdari, bet kur bija Vārds, Patiesais Vārds? Tur bija puīši, kas darija brīnumus. Tur bija puīši, kas varēja izdarīt visu, kas attiecas uz brīnumiem, kas...

³⁵⁷ Taču tur stāvēja divi svaidīti pravieši, tas ir, viens pravietis un viņa palīgs. Tur bija svaidīts pravietis vārdā Mozus, viņš tur stāvēja, viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Tas viss izpaudās pašās beigās, pirms atbrivošanas. Vai pareizi? Tā sauktie brīnumu darītāji uzreiz izzuda.

³⁵⁸ Un tas, ko viņi mēģina darīt, viņi mēģina izstrādāt vēlo lietu. Muļķības! Nu, vēltais lietus nolīs pār visu pasauli, brāli. Ir bijis agrais lietus, iesēdams vārdus. Tā tas ir. Lūk, jūs redzēsiet, ko izdarīs vēltais lietus. Jūs redzēsiet, ka būs oficiāla savienošana. Pentakosti un visas tās grupas sanāks kopā, un viņi aizvērs to visu puīšu durvis, kuri tajā neklausīsies. Tev nebūs atļauts pat muti savu atvērt. Pareizi. Lūk, kad atnāks Viņš. Lūk, kad Viņš parādis. Lūk, kad jūs redzēsiet lietu. Ak vai! Neuztraucieties. Esiet mierīgi. Hm-hm. Lai ir, kā ir. Ak!

³⁵⁹ Taču Vārds bija kopā ar svaidīto pravieti, jo Tā Kunga Vārds atnāca pie pravieša. Lūk, Dievs nemaina savu sistēmu. Nē, nē. Viņš nekad nav mainījis Savu sistēmu.

³⁶⁰ Un tā, kas tas bija? Tur atkal stāvēja trīs. Uzradās Janne un Jambre, rādot brīnumus. Tāpat kā aizgāja uz Sodomu, izdarija vienu mazu brīnumu, padarīja cilvēkus aklus. Saprotat? Tur stāvēja Ābrahāms, svaidītais, ar Dievu un savu palidzi Sāru. Vai pareizi? Šeit stāvēja Janne un Jambre, rāddami brīnumus, jebko, ko varēja izdarīt Mozus kā brīnumu zīmi, zīmes. Tur stāvēja svaidītais Vārds, pravietis, ar savu palīgu, savu asistentu.

³⁶¹ Ak, kā es tagad gribētu par to pasludināt, vismaz kādas divas stundiņas. Labi. Pirmajā Mozus grāmatā 1. nodaļā, atcerieties, "ikviena sēkla pēc sava veida." Tam vienmēr ir jābūt šādi. Tās visas ir līdzības.

³⁶² Cilvēks, kurš sacītu, kurš varētu ticēt, ka Draudze ies cauri Lielo Bēdu periodam, interesanti, kur jūs dabūjāt tādu sēklu? Kad pat... "Nu," jūs teiksiet, "es ticu, ka Šeit ir teikts tā, ka viņi tur būs." Ar to viss ir kārtībā. Vai jūs ievērojāt, kur lietus toreiz nolija citās reizēs? Kur tas nolija? Noa bija šķirstā, vēl pirms nonāca tiesa. Sodoma; Lats bija ārpus Sodomas, pirms vēl tas notika. Saprotat? Noteikti tā. Mēs...

³⁶³ Mēs nepiedzīvojam nekādu Lielo Bēdu periodu. Vienā no šīm dienām jūs aiziesiet Aizrašanās. Protams. Ko mēs... Kāpēc lai tevi vēl tiesātu? Viņš izcieta manas ciešanas; Jēzus Kristus. Lūk, kur bija manas lielās bēdas, tieši tur. Jā. Es pieņēmu Viņu un esmu brīvs. "Kad Es redzēju asinis, Es paiešu jums garām." Tā tas ir. Mozus bija droši pasargāts kopā ar Israēlu laikā, kad nonāca lielās bēdas. Tā tas ir. Labi.

³⁶⁴ Katrai sēklai ir jānes pēc sava veida. "Dievs uztaisīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Sava veida," lai tas būtu Viņa Vārds uz zemes. Viņš izpauda To Jēzū Kristū. Kas tas bija? Dievs bija Kristū. Tas ir cilvēks pēc Viņa veida. Saprotat? Kad Dievs, kurš ir Vārds... Cik daudzi zina, ka Viņš ir Vārds? Kad Vārds bija Kristū, Virieti, cilvēkā Virieti, izpaužot Sevi caur Viņu, tas bija Dievs, Vārds, Kristū, izpaužot Sevi.

³⁶⁵ "Un Dievs sākumā radīja cilvēku pēc Sava tēla." Un tieši tādu cilvēku Dievs veido šodien. Garīgie semināri un inkubatoru perējumi kļūst par hibrīdu kaudzi, saprotiet, tās skolas. Taču, kad cilvēku aicina Dievs, viņš ir pēc Viņa tēla, Vārds, kurš ir kļuvis dzīvs viņā. Tā tas ir. Te

nu viņš ir. Tas ir Dieva cilvēks, cilvēks pēc Viņa tēla, pēc Viņa paša līdzības. Un Jēzus sacīja, ka "viņš darīs tos darbus, kurus Es daru".

³⁶⁶ Un tā, "Dievs radīja cilvēku pēc Viņa paša tēla, pēc Viņa veida". Pēc Viņa veida! Kas ir Viņa veids? Vārds. Viņš ir Vārds. Tātad, ja cilvēks noliedz Dieva Vārdu, kā gan viņš var būt pēc Dieva tēla? Vienkārši uzdodiet šo jautājumu! Uzdodiet to sev. Kā jūs varat būt pēc Dieva tēla un noliegt Dieva Vārdu, kad Vārds ir Viņa izpaustais tēls?

"Ak," viņš saka, "tas nemaz to nenožīmē."

³⁶⁷ Vai Dieva izteiktais tēls saka: "Ak, Es pateicu To, taču istenībā Es tā nemaz nedomāju. Es...Es tur kļūdiņos. Es...Es ņemu to atpakaļ. Tas bija kādam citam laikam. Es to nemaz negribēju pateikt?" Ak, Dievs! Blēņas, velna samazgas, kuras viņš iebaroja Ievai. Lai nemaz nemēģina to iestāstīt Izredzētajiem. Nē, draugi. Viņi tam neticēs. "Vienkārši atnāc un pievienojiet mūsu grupai." Nevienam nepievienojies!

³⁶⁸ Tev ir jāpiedzimst; nevis pievienošanās; jauns radījums, jā, pēc Viņa tēla, pēc Viņa veida, lai būtu...lai būtu Viņa izpaustais Vārds uz zemes. Lūk, Jēzus bija izpaustais Dieva Vārds. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tad kam ir jābūt mums? Arī Dieva dēliem ar izpaustu Vārdu Draudzē, turpinot (tas ir noslēpumainais Kristus Ķermenis), turpinot tos pašus darbus, ko darija Jēzus, kad Viņš bija šeit uz zemes. Saprotat? Lūk, tas ir veids pēc Viņa veida.

³⁶⁹ Un tā, jums var būt luterāņu veids pēc luterāņu līdzības, metodistu veids pēc metodistu līdzības, katoļu veids pēc katoļu līdzības, pentakostu veids pēc viņu līdzības, vieninieku pēc viņējā, trisvienīgo pēc viņējā.

³⁷⁰ Taču, ja tu esi Dieva veids, tas ir citādāk, saprotiet, tu esi Vārda, kas dara Sevi redzamu, izteiktais tēls. Ak vai! Nu, tā tam ir jābūt. Ja uz Tā uzlīst Ūdens, tad tam ir jānotiek. Tad...tad tas dod piedzimšanu, līdzība, un viņš...pēc tam... Dievs izveidoja cilvēku pēc Sava tēla. Man...man šķiet, ka man vienkārši nav laika šim nākošajam izteikumam. Tas ir kolosāls. Taču es...es negribu...Visi Dieva Vārdi ir kolosāli, saprotiet. Un skatieties, cik tālu man bija jātieks līdz...līdz pusdienlaikam. Es no tā esmu vēl šitiek tālu, apmēram viena sestdaļa no tā. Ak! Labi. Vai varu...Vienkārši atstāsim to. Ko jūs sakāt? Tad mēs... Jā. Cik daudzi no jums var atnākt šo pēcpusdien? Paceliet roku. Jā. Jā. Labi. Es negribu jūs aizturēt pārāk ilgi. Es...es tikai... Es negribu jūs nogurdināt. Un tagad es... Tagad jūs, puīši pie ieraksta, vienkārši atstājiet lentas ieslēgtas vēl uz britiņu, un es...es pats pēc britiņa pārtraukšu. Ļoti labi. Un tā, mēs...

³⁷¹ Mūsu pēdējā doma šeit bija, ka Dievs izveidoja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Sava veida. Dievs izveidoja cilvēku pēc Sava veida. Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Cilvēku pēc Sava veida. Nu, tad kāda veida Cilvēks bija Viņš? Ja jūs pavērsieties atpakaļ un paskatīsieties, kas Viņš bija, kad Viņš tapa par miesu, lūk, kāda veida cilvēku Viņš taisa. Vai pareizi? ["Āmen."] Cilvēks pēc Viņa veida. Āmen. Tā tas ir. Vai pareizi? ["Āmen."] Tāds ir Viņa veida cilvēks.

³⁷² Citā reizē Viņš pateica, reiz, vienam cilvēkam: "Tu esi pēc Mana sirdsprāta." Virs pēc Viņa sirdsprāta, Dāvids. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Dieva Gars Dāvidā. Dāvids, atraidītais ķēniņš. Svaidītais vienmēr ir atraidīts. Dāvids, atraidītais ķēniņš, uzkāpa pakalnā, kad viņa paša ļaudis... Es nākamās trīs minūtes par to pasludināšu. Kad Dāvida ļaudīm būtu bijis... Viņa paša veids nometa viņu no troņa, viņa paša dēls, un padzina viņu no troņa.

³⁷³ Dāvids devās uz turieni, un viens no viņiem, atnākdams pat apspļaudīja viņu, svaidīto ķēniņu. Un tur uzradās tas puisis, klibodams ar savu ticības mācību (Bibele saka, ka viņš bija klibs, ziniet), un uzradās, spļaudams virsū tam ķēniņam. Pavērojiet Kristu. Spļaudams virsū viņam; tas vēstnesis, kas stāvēja viņam blakus (eņģelis, pārstāvis), izvilka zobenu, sacīja: "Vai šī suņa galva lai neripo; apspļaudis šo ķēniņu?" Un eņģelis sacīja: "Es viņu nonāvēšu!"

³⁷⁴ Dāvids sacīja: “Noliec savu zobenu. Man tā ir jārikojas.” Uzkāpa uz Jeruzalemes pakalna, atskatījās lejup, atraidītais ķēniņš, un raudāja.

³⁷⁸ Pēc astoņsimt gadiem Dāvida Dēls, Gars, kura daļa bija Dāvidā, stāvēja uz tā paša pakalna; atraidītais Ķēniņš, apspļaudītais, izsmietais. Vai tā ir taisnība? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Es varu iztēloties, kā Dievs sacīja... Tie eņģeļi, kas tur gāja kopā ar Viņu, kad Viņš šādi gāja uz Golgātu. “Vai tā suņa galva lai neripo?

“Lieciet viņu mierā.” Ak vai!

³⁷⁶ Tas laiks tuvojas. Taču, kas bija ar Dāvidu, kad viņš atgriezās? Tas stāsts izmainījās. Dāvids iejāja triumfēdams. Tas puisis skrēja, saukdams pēc žēlastības. Protams.

³⁷⁷ Lieciet viņu mierā. Reiz Viņš atnāks spēkā. Tad tie, kas smējās, pagriezīsies citā virzienā. Tā tas ir. Vienkārši lieciet viņus mierā.

³⁷⁸ Taču Dievs pateica: “Dāvid, tu esi vīrs pēc Mana sirdsprāta.” Kad Dievs rada cilvēku, tas ir pēc Viņa veida.

³⁷⁹ Dāvids sacīja: “Tavu Vārdu es turu savā sirdī, lai es negrēkotu pret Tevi, Kungs.” Viņam bija vajadzīgs tikai un vienīgi lietus. Ar Dāvidu viss būtu bijis kārtībā, ja vien viņš saņemtu to lietu, taču Svētais Gars vēl nebija dots. Viņam bija Vārds, un Vārds bija viņā, un viņš To zināja. Viņš sacīja: “Es turu To savā sirdī, Kungs. Tas neuzziedēs un neizpauzīsies, kā Tam vajadzētu, taču es glabāju To tur, Kungs. Es glabāju To tur.” Taču, kad atnāca Jēzus, kurš bija izpaustais Vārds, paņēma no Turienes Dzīvības Digli un tagad nes to atpakaļ uz Vārdu. Un, ja jau Dāvida kauss plūda pāri malām, tad kādiem būtu jābūt mūsējiem? Bez Gara... Āmen. Vai tad Viņš nav brīnišķīgs? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai jūs Viņu milat? [“Āmen.”]

Vai tad Viņš nav brīnišķīgs, brīnišķīgs, brīnišķīgs?

Vai tad Jēzus, mans Kungs, nav brīnišķīgs?

Acis redz, ausis dzird, kas ir Dieva Vārdā teikts;

Vai tad Jēzus, mans Kungs, nav brīnišķīgs?

³⁸⁰ Vai tad Viņš tāds nav? Cik daudzi Viņu mil? Ak vai! Brīnišķīgs!

³⁸¹ Lūk, tas ir skarbi, draugi. Tas ir ļoti skarbi. Es pats negribu tāds būt. Jā. Es ceru, ka jūs to saprotat. Saprotat? Taču šodien es izsaku, kāpēc es esmu darijis to, ko es esmu darijis.

³⁸² Un tā, vienkārši kā nelielu kopsavilkumu pirms mēs aiziesim, lai...lai dotos papusdienot. Es gribu, lai jūs zinātu, ka es... Lūk, kas ir bijis mans vadmotīvs un mērķis, Dieva Vārds. Mans vadmotīvs ir izpatikt Viņam. Un es nevaru ieklausīties visā un ticēt Dieva Vārdam, tāpat kā es nevaru ieklausīties visā un izpatikt Dievam. Mans vadmotīvs ir zināt Viņa Vārdu un izpatikt Dievam, kalpojot Viņam ar Viņa Vārdu. Ne tas, ka man būtu kaut kas pret...

³⁸³ Lūk, ikviens no tiem, kas ir šeit, kas ir dzimis no Dieva Gara, kas ir Izredzēto grupā, reiz droši vien bija metodists, baptists, prezbiterietis, pentakosts vai kāds cits, kaut kur. Lūk, jūs to zināt. Jūs to zināt. Tāpēc, redziet, kad tu saki: “Ej tur pie viņiem,” tieši tas ir jādara. Tur kāds būs, ja iesēsiet Sēklu, reiz pienāks ražas laiks. Tas nokritis...

³⁸⁴ Daži aizies garām, pateiks: “Ak, tas ir visistākais...viņš ir blēdis.” Vai tad to pašu viņi neteica par mūsu Kungu? “Nekā Tur tāda nav.” Nu ko, kāpēc tad jūs nepārbaudāt To kopā ar mani? “Tas ir visistākais blēdis!” Tad pārbaudiet to ar Vārdu. Saprotat? Ja tas nav Vārds, tad tas ir mānīgi. Saprotat? Un tā, ja tava teoloģija atšķiras no Vārda, tad tā ir nepareiza. Saprotat?

³⁸⁵ Lūk, citi atnāks un sacīs: “Nu ko, zini, man šķiet, es To nedaudz pamēģināšu.” Tu aizrīsies. Tā tas ir. Saprotat?

³⁸⁶ Taču, kad tu patiešām iztukšojies, saki: “Kungs Jēzu, vairāk ne es, bet no šī briža Tu.” Saprotat? Tas Tas atnesis simtkārtīgi. Vai jūs tam ticat? [*Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.*] Es arī Tam ticu, ar...ar brīvību un taisnīgumu pret visiem. Tā tas ir. Jā, draugi. Es apsolu uzticību manam Kungam, saprotiet, sludināt Viņa Vārdu un stāvēt Viņa Patiesībā.

³⁸⁷ Pat ja tas maksātu man dzīvību, es vienalga tieši tā turpināšu. Tāpēc ka es... Man tas būtu kaut kas varens, ne tas, ka es to gribu, taču, ja man tas būtu jādara, ja manām asinīm būtu jāiesūcas šajā zemē, kā tiem, kuru asinis iesūcās tā paša dēļ. Kuri nomira lauvu bedrēs; kā tie, kuri nomira uz krustiem; tie, kuri tika sazāģēti gabalos; kuri tika izmesti no viņu organizācijām; un klīda visapkārt kazu un aitu ādās; un cieta trūkumu. Tas būtu man liels gods. Kā Kristus mācekļi atnāca atpakaļ un uzskatīja to visu par lielu prieku, jo viņi bija spējīgi piedzīvot negodu Viņa Vārda dēļ. Viņi varēja pārciest to Viņa dēļ, viņu nelielās ciešanas. Es negribu ciest. Nevienš negrib ciest.

³⁸⁸ Es gribētu paspiest roku visām konfesijām un pateikt: “Brāļi, aiziet.” Es gribētu to izdarīt. Ja es tā izdarišu, tad es izņemu savu roku no Viņējās. Es nekad dzīvē tā nedarišu. Ja es stāvu viens, es stāvu ar Viņu un Viņa Vārdu. Kā sacīja Edijs Peronets:

Uz Kristus stāvu stiprās Klints;

Viss pārējais ir tikai smilts.

Un Kristus ir Vārds. “Iesākumā...”

³⁸⁹ Un kas tas ir? Katrs vārds kaut ko atnes. “Katra sēkla atnes pēc sava veida.” Konfesionālā sēkla atnesis pēc sava veida. Vasarsvētku draudžu organizācija atnesis pēc sava veida. Baptisti atnes pēc sava veida. Kas tas ir? Organizācijas, pastāvīgi, pastāvīgi. Mēs šo pēcpusdien parādīsim, ja Kunga griba, kā tās sākās un kāds tam bija iemesls, un kur Bībelē ir teikts, ka tās parādīsies un kā tās beigsies, kāds precīzi būs to gals.

³⁹⁰ Lai Dievs svētī jūs visus automašīnās. Daudzi no jums, kas esat automašīnās, kuri nevarēja iekļūt iekšā, kuri klausās caur šo mikrofonu. Un lai Dievs svētī tos, kuri stāv gar šīm sienām, un visus jūs, kuri šajā ritā sēž šeit.

³⁹¹ Un es ticu, caur Dieva žēlastību, ka es neesmu nevienam kaitējis, taču es paskaidroju par sevi. Un tā, ja jūs ticat tam pašam, ko es šorīt pateicu, vai tad jūs tieši tā arī nestāvētu? [*Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.*]

Uz britiņu nolieksim savas galvas.

³⁹² Žēlsirdīgais Debesu Tēvs, mēs nedomājam beigt šo sanāksmi, bet tikai apstāsimies uz mazu britiņu nelielai atpūtai. Un lai tagad šīs sēklas, kuras šorīt tika sētas, lai tās nokrit labā, auglīgā zemē. Lai tās atnes pārpilnību, Kungs, Mūžīgas Dzīves pārpilnību. Tagad mēs lūdzam, Tēvs, lai šīs sēklas, kas ir iesētas, gulētu, gaidot, kad nolis vēlais lietus. Gaidot! “Tie, kas gaida uz To Kungu, tie dabūs jaunu spēku.” Dievs, lai mēs neskrienam pa priekšu Vārdam; stāvam ar Vārdu. Dāvā to, Kungs. Svētī mūs tagad.

³⁹³ Un tie, kuri dosies paēst, es lūdz, lai Tu dāvā viņiem pusdienas un...un svētī viņu ēdienu, un dāvā viņiem spēku, un atved viņus atpakaļ šajā pēcpusdienā, patiešām laicīgi, Kungs. Lai viņi sēž šeit templī, gaidot.

³⁹⁴ Un palidzi man, kad es došos, lai lūgtos, un atgriezīšos atpakaļ. Es lūdz, lai Tu atkal svaidi mani šo pēcpusdien. Dāvā to, Kungs, lai es varu nodot cilvēkiem to, kas, es ticu, ir Tavs Vārds. Dāvā to, Tēvs.

³⁹⁵ Es lūdz, lai Tu svētī mūsu dārgo, iemiļoto ganu, brāli Nevilu, mūsu dārgo brāli. Pēc dažām minūtēm viņš ieies šeit ūdenī ar cilvēku grupiņu, lai sāktu kristības.

³⁹⁶ Un, Tēvs, ja šorit šeit atrodas kāds, kurš ir kristīts citādāk, nevis ar kristīgo kristību, kuru Tavs varenais kalps Pāvils... Un viņš sacīja, ka viņā bija Dieva Vārds. Un viņš sacīja: “Ja kāds cilvēks vai kāds eņģelis, pat ja eņģelis nonāktu no Debesīm (kā sātans bija eņģeļa veidolā), nonāktu un pateiktu kaut ko citu, nekā to, ko sacīja viņš, lai viņš ir nolādēts.” Tēvs, mēs zinām, ka tas ir rakstīts Rakstos. Un es lūdzu, Tēvs, lai tas... lai tas iegulstas viņu sirdīs, ka tieši pats Pāvils lika cilvēkiem, kuri nebija kristīti Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, tieši viņš pavēlēja viņiem kristīties vēlreiz. Lai tas aiziet līdz cilvēkiem, Tēvs. Lai viņi to saprot, šī kristību kalpošana tuvojas.

³⁹⁷ Lai viņi saprot, ka tā ir Patiesība, zinot, ka viņi nevar parādīt nevienu Vārdu Rakstos, kas apstiprinātu viņu trīsvienīgo triju dievu ideju. Tēvs, protams, mēs ticam, ka Tu esi trīsvienīgā Tēva, Dēla un Svētā Gara kalpošanā. Mēs, neapšaubāmi, ticam tam, Kungs, taču mēs neuzskatām Tevi par trīs dieviem. Mēs uzskatām Tevi par vienu Dievu, kurš kalpo trīs kalpošanās gan Tēva, gan Dēla, gan Svētā Gara; un tā Dieva Vārds bija Jēzus Kristus. Lūk, tieši tas ir Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārds.

³⁹⁸ Tēvs, lai cilvēki to ierauga un ir paklausīgi ūdens kristībām viņu grēku piedošanai. Un lai šie daži vārdi par kristībām tagad iekrīt dziļi katram sirdī, jo mēs nezinām, Tēvs, cik laika mums vēl ir atlicis. Tas kļūst ļoti tuvu.

³⁹⁹ Ienaidnieks, par kuru mēs ceram runāt šo pēcpusdien, kļūst stiprāks, arvien pārdrošāks. Kopš tā laika, kad viņi pārņēma troni, viņi virzās taisni uz to. Kungs, mēs to redzam it visur. Nevis komunisms, Kungs. Lai cilvēki saprot, ka tas ir katolicisms, “vecā māte netikle ar savām palaistuvēm.” Un mēs redzam, kā viņi tuvojas, Kungs, zvēra tēls. Un te nu mēs esam.

⁴⁰⁰ Tēvs Dievs, esi žēlīgs. Un lai mēs visi ieejam tajā drošībā, Šķirstā, un esam gatavi vēlajam lietum. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

⁴⁰¹ Tagad jūs, kas esat šeit ēkā, ja jūs tagad gribat izskriet un sameklēt kaut ko ēdamu, ļoti labi, un ja gribat... Pēc tam nāciet atpakaļ, esiet šeit iekšā pēc iespējas ātrāk pēc kalpošanas.

⁴⁰² Un tā, uz britiņu piecelsimies. Piecelsimies visi kopā. Cik daudzi tic Tā Kunga Vārdam? Paceliet savu roku. Āmen. Ak, pateicība Tam Kungam! *Ak, kā es mīlu Jēzu.*

Ak, kā es mīlu Jēzu,

⁴⁰³ Kungs Jēzu, svēti šos lakatiņus. Dāvā tiem, Kungs, Gara svaidījumu...?...Jēzus Vārdā.

Izteiktais Vārds ir Oriģinālā Sēkla

(The Spoken Word Is The Original Seed)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branham sludināja 1962. gada 18. martā Branhama saiešanas teltī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 62-0318 ilgst 2 stundas un 52 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.